ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Δ'.—ΑΡΙΘ. 160 || ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΗΓΙΩΡΓΗ 27ª ΑΘΗΝΑΙ || 29 ΓΕΝΑΡΗ 1928 || Τιμὴ φύλλου Δρ. 1.50

ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ, ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ, ΤΟΥΣ ΜΙΣΘΩΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑΣ ΑΠΟΡΟΥΣ ΛΑΪΚΑΣ ΕΡΓΑΤΙΚΑΣ ΤΑΞΕΙΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἡ Σ. Δ. Υ. Ε. εἶνε ὑποχρεωμένη, λόγῳ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς κρισίμου καταστάσεως, εἰς ἣν ἔχει περιέλθη τὸ ὑπαλληλικὸν ζήτημα, νὰ διαλύση τὴν εἴτε ἐκ προθέσεως εἴτε ἐξ ἀγνοίας ἐπικρατοῦσαν σύγχισιν περὶ τῆς ὑπαλληλικῆς κινήσεως, τῆς κατευθύνσεως καὶ τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν αὐτῆς.

Κράτος καὶ κόμμα. Ὑπουργοί, ὄχι τύραννοι. Ἡ ὑπαλληλικὴ ἀποκέντρωσις καὶ αὐτοδιοίκησις.

Ὁ δημοσιοϋπαλληλικὸς κόσμος ἀποτελῶν μίαν τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἔχει καὶ αὐτὸς ὡς τάξις ἴδια συμφέροντα ὑλικὰ καὶ ἠθικά. Τὴν δημοσιοϋπαλληλικὴν συνδικαλιστικὴν κίνησιν τόσον εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν σον καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν ἐδημιούργησαν οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ αἴτια. Μόνον ἐπιπολαία καὶ ἄγνοια τῶν αἰτίων τούτων, θὰ ἐχαρακτήριζε τὴν ὑπαλληλικὴν κίνησιν ὡς στρεφομένην κατὰ τοῦ κράτους μὲ τὸν σκοπὸν νὰ παρουσιάση τὴν νεαρὰν δημοκρατίαν ὡς ἀναρχουμένην.

Ἡ ἀληθὴς ἐξήγησις τοῦ φαινομένου τούτου εἶνε ὅτι οἱ ὑπάλληλοι χουσιν ἀλλοίαν ἀντίληψιν περὶ τῆς ἐννοίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ σημερι- ιοῦ δημοκρατικοῦ κράτους· τὸ δημοκρατικὸν κράτος, κατ' αὐτοὺς ἔχει ἀποστολὴν τὴν προάσπισιν τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν συμφερόντων ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ ἰδίως τῶν ἀσθενεστέρων, εἰς οὓς ἀνήκουν καὶ οἱ ὑπάλληλοι ὡς ἐπαγγελματικὴ τάξις. Τὴν τοιαύτην περὶ κράτους ἀντίληψιν ἡ καθυστερημένη καὶ ἀντιδραστικὴ μερὶς τοῦ ἐν Ἑλλάδι πολιτικοῦ κόσμου δὲν ἀποδέχεται ἐξακολουθοῦσα νὰ θεωρῇ τὸ σημερινὸν κράτος ὡς φεουδαρχικόν, μεσαιωνικόν, μοναρχικὸν τοιοῦτον. Ἐλλείπει ἀπὸ μέγα μέρος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα καὶ ἀπὸ σκοποῦ γίνεται σύγχισις ἐννοίας τοῦ κράτους καὶ τοῦ κόμματος, θεωρουμένων τῶν ὑπαλλήλων ὡς ὀργάνων κομματικῶν ὀρέξεων.

Συνέπεια τῆς ἀντιλήψεως ταύτης εἶνε ἡ καθυπόταξις τῆς διοικήσεως εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, ἐκδηλουμένη διὰ τῆς ἐπεμβάσεως ταύτης εἰς τὰ τῆς διοικήσεως. Ἐντεῦθεν ἡ αὐθαιρεσία, ἡ εὔνοια καὶ ἡ ἀναρχία ἐν τῇ διοικήσει ἐκ τῶν ἄνω. Πρὸς ἀντιπερισπασμὸν μιᾶς τοιαύτης ἐκ τῶν ἄνω ἀναρχουμένης διοικήσεως ὀργανοῦται ὁ ὑπαλληλικὸς κόσμος ὅπως διὰ τῆς ὑπαλληλικῆς ἀποκεντρώσεως καὶ αὐτοδιοικήσεως ἐπιτύχῃ τάξιν, πειθαρχίαν καὶ ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς διοικήσεως, περιορίσῃ δὲ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν εἰς ἔργα ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιτύχῃ διὰ τῶν ὑπαλληλικῶν συμβουλίων, εἰς ἃ θὰ συμμετέχουν καὶ αἱρετοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ κλάδου τῆς διοικήσεως, τὴν δημοκρατοποίησιν ὅλων τῶν κλάδων τῆς διοικήσεως, καθ' ὅσον τὰ συμβούλια ταῦτα θὰ ἐπέχωσιν τρόπον τινὰ θέσιν τοῦ βουλευομένου σώματος, τῆς διοικητικῆς βουλῆς, ἑκάστου κλάδου τῆς διοικήσεως.

Ὁ ὑπουργὸς νὰ παύσῃ νὰ εἶνε δεσπότης, τύραννος, ἀπολυταρχικός, Καῖσαρ, ἢ Ναπολέων ἐν τῷ ὑπουργείῳ του καὶ ἐν τῷ κλάδῳ, ὃν διοικεῖ, νὰ παύσῃ ἐνασκῶν imperium πρῶτος παρανομῶν, αὐθαίρετος, χαριστικός, ἄδικος, ἄνισος, κομματιζόμενος εἰς βάρος τῆς διοικήσεως, τοῦ δημοσίου συμφέροντος τοῦ λαοῦ, πάντῃ ἀνεύθυνος ἐκτὸς τῆς κοινοβουλευτικῆς εὐθύνης, δηλαδὴ τῆς οὐδεμιᾶς εὐθύνης.

Πολίτευμα δημοκρατικόν, διοικητικὸς ὅμως μηχανισμὸς μοναρχικός.

Ἡ ὑπαλληλικὴ τάξις ἐξ ἄλλου ζητεῖ ὅπως ἡ κυβέρνησις τῆς ἑλληνικῆς δημοκρατίας ἄρῃ μίαν ἀντινομίαν, ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τῆς πολιτικῆς μορφῆς τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ ἰσχύοντος διοικητικοῦ συγκεντρωτικοῦ συστήματος ἐφαρμόζουσα τάχιστα ἐκτὸς τῆς ὑπαλληλικῆς ἀποκεντρώσεως, περὶ ἧς ἀνωτέρω, τὴν διὰ τῶν ἄρθρων 107 καὶ 108 συνταγματικῶς καθιερωθεῖσαν αὐτοδιοίκησιν καὶ ἀποκέντρωσιν, ἵνα οὕτω ἐπιτύχωμεν καλυτέραν, ταχυτέραν καὶ δημοκρατικωτέραν διοίκησιν, αἰρομένης οὕτω τῆς ἀντινομίας μεταξὺ τῆς πολιτικῆς μορφῆς καὶ τοῦ ἰσχύοντος διοικητικοῦ συστήματος καὶ ἐπιτυγχανομένης οὕτω τέλος εὐθυνοτέρας διοικήσεως ἀπὸ ἀπόψεως δαπανῶν τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ ὑπαλληλικὸς κόσμος, ὡς καταδηλοῦται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, δὲν ἔχει ὡς τάξις ὡς μόνα ἰδανικὰ τὴν ἱκανοποίησιν καὶ προστασίαν τῶν ὑλικῶν αὐτοῦ συμφερόντων, ἀλλ' ἐπιδιώκει νὰ ἁπλοποιήσῃ, νὰ ἀνακαινίσῃ ἐκ βάθρων ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως, διότι φρονεῖ ὅτι ὅλη ἡ διοικητικὴ μηχανὴ εἶνε σαθρὰ καὶ πεπαλαιωμένη, καὶ τὸ διοικητικὸν σύστημα εἶνε λείψανον παλαιοῦ δεσποτικοῦ-μοναρχικοῦ κράτους, καὶ ὄχι συγχρόνου δημοκρατικῆς πολιτείας.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι οἱ μισθωτοὶ τοῦ κράτους. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐργασίας καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀμοιβῆς.

Ἡ ὑπαλληλικὴ τάξις ἔχει ἐντελῶς διασαφηνίσῃ καὶ καθορίσῃ ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίου δικαίου τὴν νομικὴν σχέσιν τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὸ κράτος· αὕτη **εἶνε ἡ τῆς μισθώσεως ἐργασίας.** Ἡ ἰθύνουσα ἀρχὴ ἡ ἀναγνωρισθεῖσα ὑπὸ τῶν διεθνῶν συνθηκῶν 1919—1920 εἶνε ὅτι **α') ἡ ἐργασία δὲν πρέ ει νὰ εἶνε ἐμπόρευμα ἢ ἀντικείμενον ἐμ ορίου καὶ β'**, ἀναγνωρίζεται **τὸ δίκαιον τῆς πληρωμῆς εἰς τοὺς μισθωτοὺς ἐλαχίστου κατωτάτου ὁρίου μισθοῦ, ὁ ὁποῖος νὰ τοῖς ἐξασφαλίζῃ ἐπίπεδον ζωῆς ἀνάλογον μὲ τὰς ἀντιλήψεις τῆς χώρας των καὶ τῆς ἐποχῆς των.** Ἀκολουθοῦσα τὴν ἀρχὴν ταύτην ἡ ὑπαλληλικὴ τάξις διεκδικεῖ πρὸ πολλοῦ χρόνου ὅπως διὰ νόμου, οἷος ὁ περὶ καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων, καθορισθῶσι λεπτομερῶς οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως ἐργασίας, καθοριζομένων ἀμφοτέρωθεν τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων κράτους καὶ ὑπαλλήλων. (Στρατολογία καὶ νομικαὶ ἐγγυήσεις τῶν πρωτοδιοριζομένων ὑπαλλήλων, προαγωγή, διαβάθμισις, πειθαρχικὸν δίκαιον αὐτῶν, μεταθέσεις, ἀπολύσεις, καταστασις διαθεσιμότητος, ἄδειαι νόμιμοι αὐτῶν, πειθαρχικοὶ δικασταί, μισθολογικὴ ἐξίσωσις ἁπάντων τῶν κρατικῶν ὑπαλλήλων, στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν κλπ.)

Τὸ σωματειακὸν δίκαιον.

Ἡ ὑπαλληλικὴ τάξις ὡς ἐπαγγελματικὴ τοιαύτη θεωρεῖ ἑαυτὴν ἰσότιμον μὲ τὰς ἄλλας ἐργοδοτικάς, ἐπαγγελματικὰς καὶ ἐργατικὰς τοιαύτας καὶ ἑπομένως ἀξιοῖ νὰ διέπεται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ σωματειακοῦ δικαίου ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι· διεκδικεῖ ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης, τῆς ρητῆς συνταγματικῆς διατάξεως καὶ τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ σωματείων ὅπως ἔχῃ τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὴν αὐτὴν εὐρύτητα ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταιρίζεσθαι, οἵαν καὶ πᾶσα ἐργοδοτικὴ τάξις π. χ. ἡ τῶν ἐμπόρων ἢ μία ἐργατικὴ ἐπαγγελματικὴ ὀργάνωσις.

Ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἡ Σ. Δ. Υ. Ε. ὡς νόμιμος ἀντιπρόσωπος τοῦ ὠργανωμένου ὑπαλληλικοῦ κόσμου ὡς καὶ αἱ καθ' ἕκαστον κλαδικαὶ ὁμοσπονδίαι ἀρύονται τὸ δικαίωμα καὶ γνώμας καὶ προτάσεις νὰ ὑποβάλλουν, καὶ συζητήσεις νὰ διεξάγουν μὲ τὴν κυβέρνησιν, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπικρίσεις καὶ ἄμυναν νὰ ἀντιτάσσουν, ὅταν τὰ συμφέροντα τῆς ὑπαλληλικῆς τάξεως ἐν συνόλῳ ἢ ἐν μέρει καταπατοῦνται ἢ βλάπτονται εἴτε ἐκ προθέσεως, εἴτε ἐξ ἀμελείας ἑνίων μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας

Ἡ ὑπαλληλικὴ τάξις, ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας, δὲν συζητεῖ μὲ νομικὰ ἐπιχειρήματα εἰλημμένα ἐκ δοκιμωτάτων συγγραφέων, διότι οἱαδήποτε παράθεσις τῶν ἐπιχειρημάτων τούτων ἤθελεν εὕρῃ τὴν τύχην τοῦ «οὐ μὲ πείσεις κἂν μὲ πείσῃς».

Ἡ ὑπαλληλικὴ τάξις φρονεῖ ἀκόμη ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας δὲν εἶναι ἀναγκαστικὴ συνέπεια τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταιρίζεσθαι καθ' ὅσον ἡ διεθνὴς καὶ ἡμετέρα ὑπαλληλικὴ κίνησις ἔχει νὰ μᾶς παρουσιάση ἀπειρίαν κατὰ μέρος δημοσιοϋπαλληλικῶν ἀπεργιῶν, καίτοι οἱ ἀπεργήσαντες ὑπάλληλοι εἰς οὐδεμίαν ὑπαλληλικὴν ὀργάνωσιν ἀνῆκον, οὐδ' ἴχνος ὑπαλληλικῆς ὀργανώσεως κατὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς ἀπεργίας ὑφίστατο. Ἡ ἀπεργία, εἶναι καθ' ἡμᾶς, ἓν γεγονός, ἓν εἶδος φυσικοῦ φαινομένου, τὸ ὁποῖον λαμβάνει χώραν καὶ ἐκρήγνυται ὅπως ὁ κεραυνὸς ἢ ἡ καταιγίς. Εἶναι μία συσσώρευσις καὶ συμπύκνωσις δυσαρεσκειῶν καὶ ἀπογοητεύσεων τοῦ μισθωτοῦ, ὁ ὁποῖος εἰς μίαν δεδομένην στιγμὴν ἀγανακτήσεως καὶ παραφορᾶς δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἔχῃ ὑπαλληλικὴν ὀργάνωσιν ὅπως ἀπεργήσῃ· συνεννοεῖται σχεδὸν αὐτομάτως μετὰ τῶν ἄλλων καταδυναστευομένων μισθωτῶν καὶ ἡ ἔκρηξις ἐπέρχεται αὐτόματος.

Ἑπομένως καθ' ἡμᾶς τὸ ζήτημα τῆς ἀπεργίας δὲν τίθεται, ἐὰν ὁ

ὑπάλληλος ἔχει δικαίωμα ἢ μὴ ἀπεργίας ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίου δικαίου ἢ τῆς κειμένης σωματειακῆς νομοθεσίας. Ἡ ἀπεργία εἶναι ἓν γεγονὸς τὸ ὁποῖον δὲν ἐξετάζεται ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος, ὅπως δὲν ἐξετάζει κανεὶς ἐὰν βρέχῃ ἢ δὲν βρέχει κατὰ σύνταγμα καὶ νόμον, πεινᾷ ἢ δὲν πεινᾷ κανεὶς νομίμως, ἔχομεν κυκλῶνα ἢ θαλασσοταραχὴν ἢ ἐκρήγνυται κεραυνὸς σύμφωνα μὲ τὸ σύνταγμα ἢ μὲ τοὺς κειμένους νόμους καὶ τὸ ὑπάλληλο—σωματειακὸν ἰσχὺον δίκαιον. Περιττὸν λοιπὸν εὑρίσκομεν τὸν κόπον τοῦ κυρίου ἀρχηγοῦ τῶν προοδευτικῶν φιλελευθέρων νὰ ζητῇ παραδείγματα ἐκ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας διότι ἂν δὲν βρέχῃ εἰς τὴν Μόσχαν, βρέχει εἰς τὸ Λονδῖνον.

Πολιτικὰ δικαιώματα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἡ ὑπαλληλικὴ τάξις φρονεῖ ὅτι ὁ ὑπάλληλος ἐξερχόμενος τοῦ γραφείου του μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπαλληλικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ὁποίων γνωρίζει προϊσταμένους καὶ ὑφισταμένους καὶ δέχεται τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτοῦ ἱκανότητα, εἶνε πολίτης καὶ ἀπολαύει τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν ὡς καὶ πᾶς τοιοῦτος τῆς ἑλληνικῆς δημοκρατίας, ἑπομένως δύναται ἐλευθέρως νὰ ἐκφράζῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων γραπτῶς ἢ προφορικῶς καὶ νὰ μετέχῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ὡς ἁρμόζει εἰς τὴν ἀληθινὴν δημοκρατικὴν πολιτείαν—δυστυχῶς ὁ πατὴρ καὶ συντάκτης τοῦ νεαροῦ δημοκρατικοῦ συντάγματος; (καὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ γερουσίας) καὶ ἡ ἐπεξεργασθεῖσα τοῦτο κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἠγνόησαν μίαν ὁλόκληρον τάξιν, ἥτις λόγῳ τῆς εἰδικῆς ἐπαγγελματικῆς της μορφώσεως καὶ τῆς πολυχρονίου πείρας, ἣν ἔχει ἀποκομίσῃ ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, θὰ ἠδύνατο νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀρτιωτέραν κατάρτισιν καὶ τεχνικὴν τῶν νόμων, θὰ ἦτο δὲ τοῦτο μία ἀναγνώρισις ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς δημοκρατίας ὅτι ἅπαντες οἱ πολῖται συμμετέχουν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τοῦ νομοθετεῖν καὶ μία συνέπεια τοῦ ὀργανικοῦ ἐκλογικοῦ νόμου περὶ ἀντιπροσωπείας, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐξασφαλίζεται ἐν μέρει καὶ ἡ ἐκπροσώπησις ἁπασῶν τῶν ὠργανωμένων κοινωνικῶν τάξεων. Καὶ βέβαια ἡ νεαρὰ δημοκρατία, δόγμα τῆς ὁποίας εἶνε ἡ ἀπόλυτος κυριαρχία τοῦ λαοῦ, δὲν ἔχει καθόλου λόγους νὰ ὑπερηφανεύεται ἂν μάθῃ ὅτι πρὸ ἡμίσεως περίπου αἰῶνος εἰς τὴν Καϊζερικὴν Γερμανίαν καὶ δὴ εἰς τὴν Πρωσσίαν ὁ ὑπάλληλος εἶχε τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλογίμου ἄνευ οὐδεμιᾶς πρὸς τοῦτο ἐγκρίσεως ἢ ἀδείας ἐκ μέρους τοῦ κράτους, ἐκλεγόμενος δὲ βουλευτὴς διετήρει καὶ τὴν ὑπαλληλικὴν αὐτοῦ θέσιν. Ἔχομεν παραδείγματα ἐν τῇ Πρωσσικῇ βουλῇ ὑπαλλήλων βουλευτῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἔφθασε μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν· παρόμοιον συνέβη καὶ ἐν τῷ Reichstag· καθεροῦτο δ' οὕτως ἡ ἀρχὴ ὅτι ὁ ὑπάλληλος εἶνε ὑπηρέτης τοῦ κράτους ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν καὶ ὄχι τῆς κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Βίσμαρκ εἴδομεν ὅτι οἱ ὑπάλληλοι βουλευταὶ εὑρέθησαν ἀντιμέτωποι τῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ βουλῇ, κατεψήφισαν πολλάκις τὴν κυβέρνησιν καὶ ἐπέτυχον καὶ τὴν πτῶσιν αὐτῆς· κατὰ τὰς ἐπακολουθησάσας δὲ ἐκλογὰς ἐξελέγησαν ἄνω τῶν τριάκοντα βουλευτῶν, οἵτινες ἀνῆκον εἰς κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ταῦτα εἰς τὴν μοναρχουμένην Γερμανίαν, ἐνῷ ἡ ἡμετέρα δημοκρατία λέγει εἰς τοὺς ὑπαλλήλους:

«Δὲν μπορεῖτε νὰ ἔχητε ἄλλας γνώμας ἀπὸ τὰς τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία σᾶς πληρώνει: καὶ τί μισθός!»

Ὁ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιμένει συνιστῶν καρτερίαν, ἀγνοεῖ ὅμως ὅτι ὁμιλεῖ πρὸς γαστέρα ὦτα οὐκ ἔχουσαν.

Οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ 1927-1928. Νομισματικὴ σταθεροποίησις καὶ δημοσιονομικὴ πολιτική.

Νομισματικὴν σταθεροποίησιν καὶ ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ per mare—per terra διακηρύσσει ὁ κ. Καφαντάρης: Σύμφωνοι κ. Ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν: ἀλλ' εἰς βάρος ποίων κοινωνικῶν τάξεων ἐπετύχατε τὴν ἰσοσκέλισίν σας; Ὡς ἐμφαίνεται ὁ προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1927—1928 ἐπὶ συνόλου ἐσόδων 8.829.545.000 τὰ 70 ο/ο τούτου δηλαδὴ 6.181.000.000 βαρύνουν τοὺς μισθωτούς, δημοσίους καὶ ἰδιωτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ λοιπὰς ἐργατικὰς τάξεις ὡς προερχόμενα ἐκ τῶν ἐμμέσων φόρων, τὰ δὲ ὑπολοιπόμενα 30 ο/ο ἤτοι 2.649.000.000 προερχόμενα ἐκ τῶν ἀμέσων φόρων βαρύνουν τὰς εὐπόρους τάξεις· καὶ τὰ 2.649.000.000 εἶνε τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς κειμένης ἀμέσου φορολογίας, πραγματικὰ ὅμως πολὺ κατώτερα τούτων ἴσως 2.000.000.000 καὶ πολὺ κάτω τῶν 2.000.000.000, καθόσον δὲν κατωρθώθη νὰ γίνῃ ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ εἴσπραξις τούτων (τὰ μεγάλα ψάρια ξέφυγαν ἀπὸ τὰ φορολογικά σας δίκτυα).

Ἐκ δὲ τοῦ γενικοῦ συνόλου τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ 1927-28 ἀνερχομένων εἰς 8.878.331 545 διεθέσατε μόλις 2.500.000.000 διὰ τὴν πολιτικὴν διοίκησιν (δηλαδὴ διὰ τὴν παιδείαν, δικαιοσύνην, ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ τὴν λοιπὴν καθαρὰν διοίκησιν· ἤτοι τὰς ὑπηρεσίας τὰς ἐξαρτωμένας ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν), τὰ δὲ ἄλλα πῶς διετέθησαν; Τὰ δημόσια βάρη ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἀριθμῶν φέρουν ὅλα σχεδὸν αἱ ἄποροι τάξεις ὡς ἐπιβαρυνόμεναι μὲ 6.181.000.000 ἐνῷ αἱ εὔποροι τοιαῦται μὲ 2.649.000.000 καὶ ταῦτα εἰς τὸ χαρτί. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ μαζὶ μὲ αὐτοὺς ὅλαι αἱ ἄποροι τάξεις σᾶς συνιστοῦν ὅπως μετατρέψετε τὴν δημοσιονομικὴν σας πολιτικὴν κ. ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν, κατανείμετε δικαίως τὰ βάρη ἐπιρρίπτοντες ταῦτα εἰς τοὺς ὤμους τῶν οἰκονομικῶς ἰσχυροτέρων τάξεων, ἢ ἐπὶ τέλους ἂν τοῦτο σᾶς στενοχωρεῖ ἐφαρμόσατε ἐπιμελῶς τὴν κειμένην ἄμεσον φορολογίαν βεβαιοῦντες καὶ εἰσπράττοντες τοὺς ἀμέσους φόρους.

Ἐφαρμόσατε τὴν ἀποκέντρωσιν καὶ αὐτοδιοίκησιν, ἂν ὄχι ἀπὸ ἄλλον λόγον τοὐλάχιστον ἀπὸ τὸν λόγον νὰ ξεφορτώσετε τὸν κρατικόν σας προϋπολογισμὸν ἀπὸ δαπάνας, αἱ ὁποῖαι θὰ βαρύνουν τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἑλληνικῶν «καντονίων», εἶναι ἄλλως τε τοῦτο πανελλήνιον αἴτημα τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς ἡμετέρας χώρας. Χωρήσατε μεταστρέφοντες τὴν δημοσιονομικήν σας πολιτικήν, παύσατε τοὺς νέους διορισμοὺς ὑπαλλήλων, οἵτινες ἀνῆλθον εἰς πολλὰς χιλιάδας ἐπὶ κυβερνήσεως οἰκουμενικῆς καὶ συνασπισμοῦ, (εἰς 7 χιλιάδας ἀνέρχονται οἱ νέοι διορισμοί), κτυπήσατε ἀμειλίκτως τοὺς λαθρεμπόρους, εἰσπράξατε τοὺς φόρους ἀπὸ τοὺς πλουσίους, οἵτινες καγχάζουν ἀσύδοτοι ὑπὸ τὰ ὄμματά σας καὶ παύσατε ἀπειλοῦντες, διότι αἱ ἀπειλαί σας περὶ διώξεων θέλουσι ἐπιτύχῃ τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα: θὰ ἐξωθήσωσι τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τὰς ἀπόρους τάξεις εἰς τὰ ἄκρα καὶ ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην τῶν συμβησομένων θέλετε φέρει ὑμεῖς καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ ὄχι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται ἐκεῖθεν καὶ πολὺ πέραν, μὰ πολὺ πέραν τῶν ἀπειλουμένων διώξεων, διότι ἀντικρύζουν ἕνα ἄλλον φοβερώτερον κίνδυνον ἀπὸ τὸν ἰδικόν σας τῶν ἐμμόνων ἀπειλῶν, τὸν κίνδυνον τοῦ ἐξ ἀσιτείας **Θανάτου. *Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί.***

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
τῆς Συνομοσπονδίας δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος

ΓΕΓΟΝΟΤΑ-ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΝΑ ΚΑΘΗΚΟΝ

Τὸ νέχη ἢ νὰ μὴν ἔχει σχέσεις καὶ ἐπαφὴ ἡ ὀργάνωση τῶν δασκάλων τῆς Ἑλλάδος μὲ τὶς ὀργανώσεις τῶν δασκάλων στὶς ἄλλες χῶρες εἶναι ἕνα ζήτημα ποὺ ἀνάγεται ἀποκλειστικὰ στὸν κύκλο τῶν δικαιωμάτων τῶν μελῶν, ποὺ τὴν ἀποτελοῦν. Κάθε ἀπόπειρα, ὁπωσδήποτε ντυμένη καὶ δικαιολογημένη, ἀπαγορεύσεως ἢ παρεμποδίσεως τῶν δασκάλων τῆς Ἑλλάδος νὰ βρίσκωνται σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς συναδέλφους τους τῶν ἄλλων χωρῶν, ἀποτελεῖ, ὄχι μόνο παραβίαση τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἐλευθερίας τους, ἀλλὰ καὶ ἀνέργεια ἀντίθετη πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς διεθνοῦς συμφιλιώσεως καὶ γνωριμίας μέσα στὸ ὁποῖον κινεῖται καὶ αὐτὸ τὸ κράτος μας καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Κοινωνία τῶν ἐθνῶν ποὺ τὸ καλλιεργεῖ καὶ τὸ ἐνισχύει.

Τὸ ξαίρουμε πὼς εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι, ποὺ θὰ ἐπιθυμοῦσαν νὰ μὴν ἔχουμε σχέσεις ἀκόμη οὔτε μὲ τοὺς ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους, οὔτε μὲ τοὺς συναδέλφους μας τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως. Εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ θέλουν νὰ ἐκμεταλλευτοῦν τὴν ἀπομόνωσή μας καὶ τὴ ἀδυναμίαν ποὺ θὰ προέρχονταν ἀπ' αὐτή. Σήμερα — τὸ ἐσημειώσαμε αὐτὸ—ἡ Ὁμοσπονδία μας δὲ βρίσκεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὶς ὀργανώσεις τῶν συναδέλφων μας στὸ ἐξωτερικό. Δὲν ἔλαβε τὸν καιρὸ ὡς τα τώρα νὰ ἐξετάση σὲ κλιμὰ γενική της συνέλευση λεπτομερειακὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Καὶ γιαὐτὸ ὡς τα τώρα οἱ σχέσεις της μὲ τὶς δασκαλικὲς ὀργανώσεις των ἄλλων χωρῶν περιωρίστηκε μόνο στὴν ἀνταλλαγὴ τῶν ἐκδόσεών των.

Πρέπει ὅμως νὰ τονιστῆ καθαρὰ πὼς ἡ ὕπαρξη καὶ ἡ ἀνάπτυξη σχέσεων συναδελφικῶν μὲ τοὺς δασκάλους τῶν ἄλλων χωρῶν, ὄχι μόνο δὲν εἶναι ἔγκλημα, κάτι τὸ ἀξιοκατάκριτο, ἀλλ' εἶνε μάλιστα ἕνα καθῆκον, ποὺ οὔτε αὐτοὶ οἱ ἀντιδραστικοί, οἱ σημερινοὶ λιβελλογράφοι, καὶ συκοφάντες τῆς Ὁμοσπονδίας, ἐτόλμησαν νὰ ἀρνηθοῦν ὅταν, διοικώντας αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὴν ὀργανωσή μας, τὸ ἀνέγραφαν στὸ πρῶτο καταστατικό της σᾶν ἕνα ἀπὸ τὰ «μέσα» γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ προορισμοῦ της.

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ

Ο ἀγώνας τῆς Συνομοσπονδίας εἶναι ἀγώνας γιὰ τὴν ὑλικὴ καὶ τὴν ἠθικὴ ἀποκατάσταση τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου. Μὰ ὁ ἀγώνας αὐτὸς γιὰ νὰ φτάση στὸ τέρμα του ἔχει ἀνάγκη ἄμεση ἀπὸ τὶς συνδρομὲς τῶν ὑπαλλήλων: Ἀπὸ τὸ μισθὸ τοῦ Γενάρη διατάχτηκε μιὰ εἰσφορὰ 25 καὶ 50 δραχμῶν καὶ οἱ μέχρι τῆς στιγμῆς πληροφορίες εἶναι ὑπερικανοποιητικές. Οἱ ὑπάλληλοι στὰ περισσότερα μέρη περνώντας ἀπὸ τὴ θυρίδα τοῦ ταμείου γιὰ νὰ πληρωθοῦν, ἄφηναν ἐκεῖ τὴν εἰσφορά τους. Ὅπου δὲν ἔγεινε αὐτὸ ἂς πληρώσουν στὴν ἐπιτροπὴ τοῦ συλλόγου τους ἢ στὴ μιχτὴ ἐπιτροπὴ τῆς περιφερείας τους. Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ παραλείψη τὸ καθῆκον του αὐτό. Καὶ κανεὶς ἂς μὴ περιμένη νὰ πάνε νὰ τοῦ ζητήσουν τὴν εἰσφορά του. Μόνος του ἂς σπεύση νὰ τὴν πληρώση. Εἶναι ὁ καλλίτερος καὶ ὁ ταχύτερος τρόπος.

Η ΜΟΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ο κ. Μιχαλακόπουλος μιλώντας στὴ Θεσσαλονίκη ἐχαρακτήρισε ὡς σφάλμα τὸ ὅτι τὸ κράτος «ἐμερίμνησε ἁπλῶς περὶ ἐξαπλώσεως τῆς λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως» χωρὶς προηγουμένως νὰ φροντίση γιὰ τὴ μόρφωση τοῦ προσωπικοῦ. Νομίζουμε ὅμως ὅτι ἔγιναν δύο «σφάλματα» γιὰ νὰ μεταχειριστοῦμε τὸν ἴδιο ὅρο. Ἕνα ἐκεῖνο ποὺ εἶδε ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὅτι καμμιὰ σοβαρὴ φροντίδα γιὰ τὴ μόρφωση τῶν δασκάλων δὲν ἔχει ἢ καὶ οὔτε γίνεται, ἀφοῦ σήμερα ἀκόμα ἀποστερεῦνται διάφορα διδασκαλεῖα ἀπὸ τοὺς ποιδαγωγούς, χωρὶς κανένα λόγο καὶ μόνο ἀπὸ τάση ἐπιδείξεως μεταφυσικῆς. Τὸ ἄλλο ὅτι τὸ κράτος ὄχι ἐμερίμνησε, ἀλλὰ ὁ ἐν ἐμερίμνησε γιὰ τὴν ἐξάπλωση τῆς παιδείας. Καὶ γιαὐτὸ ἔχουμε μόνο 600.000 παιδιὰ στὸ δημοτικό, ἐνῶ θὰ πρεπε νὰ περνᾶνε τὸ ἑκατομμύριο, γιαὐτὸ ἔχουμε μόνο 15 χιλιάδες δασκάλους καὶ καθηγητὲς ἐνῶ ἡ Βουλγαρία ἔχει 25.000, γιαὐτὸ ἔχουμε τὸ μισὸ πληθυσμό μας ἀναλφάβητο κλπ. κλπ. Ποῦ τὴν εἶδε λοιπὸν τὴν ἐξάπλωση τῆς λαϊκῆς παιδείας ὁ κ. Μιχαλακόπουλος; Ἡ μόνη ἀλήθεια εἶναι πὼς στὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχουμε καμιὰ παιδεία μὰ καὶ κανένανε ποὺ νὰ ἐνδιαφέρεται νὰ ἀποχτήσουμε τέτοια, ἐκτὸς ἀπ' τὶς δασκαλικὲς ὀργανώσεις, ποὺ γιτθτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο εἶναι ὁ στέχος τόσων κατηγοριῶν καὶ τόσων ἐπιθέσεων.

ΤΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ

Στὸ ἔγγραφό του κατὰ τῶν Ὁμοσπονδιῶν ποὺ δημοσιεύουμε σ' ἄλλη στήλη, γράφονται καὶ τὰ ἑξῆς: «Πιστοποιῶ, λέγει, παρὰ ταῖς διδασκαλικαῖς ὁμοσπονδίαις σύγχυσιν μεταξὺ δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, μετα-

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΔΙΩΓΜΟΥ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ, ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ, ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ

Ἀποτελεῖ ἕνα εὐχάριστο φαινόμενο ὅτι οὔτε ὁ δασκαλικὸς κλάδος, ποὺ ἤξερε ποιὰ ἦταν ἡ ἀλήθεια σχετικὰ μὲ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τῆς Ὁμοσπονδίας μας, ἀφοῦ ἀντιπρόσωποί του κάθε τόσο τὰ ἐξετάζουν καὶ τὰ ψηφίζουν καταρτίζοντας τὸν προϋπολογισμό της καὶ ἐγκρίνοντας τὸν ἀπολογισμό της, μὰ οὔτε καὶ ἡ δημόσια γνώμη ποὺ βέβαια δὲ μποροῦσε νἆναι τόσο ἐνήμερη, δὲν παρασύρθηκε ἀπὸ τὴ θορυβώδη συκοφαντικὴ ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ φάνηκε καθαρὰ περὶ τίνος πρόκειται καὶ ἡ μεγάλη μερίδα τοῦ τύπου, ἀδιάφορα ἀπὸ τὶς κομματικές της συμπάθειες δὲν ἐδίστασε νὰ καταγγείλη ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ διωγμοῦ κατὰ τῶν δημοδιδασκάλων ἦταν ὄχι ἡ προστασία τῶν ταμιακῶν συμφερόντων τῆς Ὁμοσπονδίας, ἀλλὰ ἡ διάλυσή της, ἡ κατασίγηση τῆς φωνῆς τοῦ διδασκαλικοῦ κλάδου ποὺ ἦταν ἐμπόδιο στὴν πραγματοποίηση τῆς μελετώμενης κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πολυάριθμου ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ. Κατάγγειλε ἀκόμη πὼς ὁ ὑπερβολικὸς ζῆλος τῆς διώξεως αὐτῆς πηγάζει ἀπὸ ἕνα αἴσθημα ἐκδικήσεως κατὰ τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τῶν ἡγετῶν της γιατὶ δὲ θέλησαν νὰ χειροκροτήσουν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια, ἀλλὰ μάλιστα ὑπερασπίζοντας τὰ συμφέροντα τῆς παιδείας καὶ τοῦ κλάδου τους, ὅπως εἶτανε τὸ καθῆκον τους, πῆραν στάση κριτικὴ ἀντίκρυ σαυτά.

Θἄξιζε τὸν κόπο σήμερα, ἀφοῦ πιὰ πέρασε ἡ ὀξύτητα τῶν ἡμερῶν ἐκείνων καὶ ποὺ ἑπομένως καθένας ἀντικειμενικώτερα μπορεῖ νὰ ἰδῆ καὶ νὰ κρίνη τὰ συμβάντα τότε, θἄξιζε, λέμε, νὰ ξαναδημοσιεύονταν μαζεμένες ὅλες οἱ γνῶμες καὶ κρίσεις, ποὺ ὁ τύπος τότε δημοσίευσε κρίνοντας τὴν πολεμικὴ κατὰ τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας. Ἀλλ' αὐτὸ δυστυχῶς γιὰ τὸ παρὸν εἶναι ἀδύνατο. Γι' αὐτὸ θὰ δώσουμε μόνο δυὸ τρία ἄρθρα καὶ ἀποσπάσματα τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἀπὸ ἐφημερίδες καὶ τῶν δύο παρατάξεων ποὺ ἐκφράζουν ὅλο τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον ἡ δημόσια γνώμη ὑποδέχθηκε τὸ διωγμὸ κατὰ τῶν δασκάλων.

—*Γιατὶ καταδιώκεται ὁ δασκαλικὸς Κλάδος καὶ ἡ ὀργάνωσή του;*

Ἰδοὺ τί γράφει ὁ κ. Σβῶλος εἰς εἰς τὸ «Ἑλ. Βῆμα»:

Ἡ Διοίκησις τῆς διδασκαλικῆς ὁμοσπονδίας ἐζήτησε τὴν νομικήν μου γνώμην ἐπὶ τῆς διώξεως τὴν ὁποίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων περὶ σωματείων ἐκίνησεν ἐναντίον της τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἐθεώρησα μάταιον τὸν κόπον. Διότι κανεὶς δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων τὸ ἕνα ὑπουργεῖον ἐκδικεῖται τὴν στιγμὴν αὐτὴν μίαν ἐπαγγελματικὴν ὀργάνωσιν, ποὺ εἶχε τὴν ἐπιπολαίαν τόλμην νὰ πάρῃ στάσιν ἀπέναντι τῆς πολιτικῆς ἑτέρου ὑπουργείου καὶ νὰ τὴν κρίνῃ. Εἰς μίαν ἐγκύκλιόν του ὁ Herriot ὡς ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἔλεγε πρὸ ὀλίγου εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῆς Γαλλίας ὅτι *πρέπει νὰ θεωροῦν τὰς διδασκαλικὰς ὀργανώσεις ὡς πρὸς τοὺς κατ' ἐξοχὴν «συνεργάτας των»*. Καὶ δὲν ὑπάρχει σύγχρονος ἀντίληψις περὶ διοικήσεως εἰς οἱανδήποτε χώραν δημοκρατικήν, δεχομένη ὅτι ὀργανώσεις κατ' ἐξοχὴν εἰδικαί, ὅπως εἶνε αἱ τῶν λειτουργῶν τῆς παιδείας πρέπει νὰ εἶναι ξέναι πρὸς τὰ ζητήματα αὐτῆς, νὰ τὰ παρακολουθοῦν ἀδιάφοροι, νὰ μὴ συγκινοῦνται καὶ ἀκόμη νὰ μὴ ἔχουν γνώμην ἐπ' αὐτῶν.

Περὶ αὐτοῦ ἀναμφισβητήτως πρόκειται σήμερον. Ἄν αἱ διδασκαλικαὶ ὀργανώσεις ἐξεθείαζαν τὴν πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὅπως ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ἁγίου Κηρύκου Ἰκαρίας ἢ ὁ πρόεδρος τῶν Ζηλωτῶν τοῦ Χριστοῦ βέβαια θὰ ἐδημοσιεύοντο μετ' ἀγαλλιάσεως αἱ γνῶμαι των urbi et orbi πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ. Ἀλλ' ἐδῶ συνέβη τὸ ἀντίθετον. *Ὁ παρίας τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ὁ «δάσκαλος», πιστεύ ας ὅτι ἐκαλυβδώθη ἀρκετὰ ἡ ὑπόστασίς του διότι, οἱ νόμοι τοῦ κράτους τὸν ἄφησαν νὰ ἔχῃ καὶ μίαν ἐπαγγελματικὴν ὀργάνωσιν, ἐνόμισεν ὅτι εἶχεν ἐλευθερίαν νὰ σκέπτεται, ὅσον καὶ πᾶς ἄλλος πολίτης. περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν παιδιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.* Τὸ κράτος κατέφθασε δρομαῖον μὲ τὸ μαστίγιον τοῦ νόμου ἀνὰ χεῖρας διὰ νὰ διαλύσῃ τὴν παρεξήγησιν.

Εἴσθε κομμουνισταί. Συνωμοτεῖτε νὰ παραδώσετε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν Βεελζεβοὺλ τῆς ἀνατροπῆς. Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου σᾶς διαλύω... Ἰδοὺ τὸ κράτος—πεμπτουσία χωροφύλακος... Καὶ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος τώρα μορφονίζεται μὲ τὸν φόβον τοῦ κομμουνισμοῦ διὰ νὰ μὴ διακρίνῃ ἐντὸς τοῦ σκοπίμου σκοτασμοῦ του τὰ μικρὰ ἀναστήματα τῶν κυβερνητῶν του καὶ τὰ μικρότερά των ἔργα, τὸ πλῆθος ποὺ δὲν κρίνει ποτὲ νὰ ξυπνήσῃ διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τί τοῦ δίδομεν καὶ τί τοῦ παίρνομεν, τὸ πλῆθος ἀποδοκιμάζει, διότι πιστεύει, ὅτι συνετρίβη ἡ ὀχιὰ ποὺ ἔτρεφε εἰς τοὺς κόλπους του.

Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐρωτᾷ, ἂν ἐπὶ τέλους στέκει αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ πρόφασις μὲ τὴν ὁποίαν τὸ κράτος ἐξεδικήθη τὴν διδασκαλικὴν ὁμοσπονδίαν. Μὴ φαντάζεσθε ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὑπέπεσαν εἰς ἐγκλήματα. Ἀνεκαλύφθη ὅτι ἐκτελοῦσαν ἀπό τινων μηνῶν ἕνα προϋπολογισμόν, τὸν ὁποῖον ἡ γενικὴ των συνέλευσις εἶχε ψηφίσει. Ἀλλ' ἡ Συνέλευσις εἶχε παρανοήσει τὸν νόμον καὶ εἶχεν ὁ περὶ τῆς ἐξουσίας της, λέγει τὸ ὑπουργεῖον. Πολὺ καλά. Ἐπειδὴ ὅμως εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ δὲν εἶνε νομομαθεῖς, *τὸ ὑπουργεῖον, ἂν δὲν ἐπεδίωκεν ἁπλῆν ἐκδίκησιν, ἔπρεπεν ἁπλῶς νὰ καθοδηγήσῃ τὴν ὁμοσπονδίαν διὰ νὰ διορθώσῃ τὸ νομικὸν σφάλμα της.* Καὶ ἐπὶ τέλους διὰ τὸ σφάλμα αὐτὸ ὑπεύθυνος εἶνε ἡ συνέλευσις, ἡ ὁποία ἐν πάσῃ περιπτώσει διέθεσε χρήματα δικά της καὶ ὄχι ξένα. «Ὄχι, λέγει τὸ ὑπουργεῖον, ἐγὼ ἐννοῶ νὰ ἐφαρμόζω αὐστηρὰ τὸν νόμον». Ἀλλ' ἂν τὰ ὑπερχίλια σωματεῖα τῆς Ἑλλάδος εἶχαν φωνὴν θὰ ἐρωτοῦσαν τὸ σεβαστὸν ὑπουργεῖον:

Πότε τάχα ἐξήλεγξε τὴν διαχείρισίν των; Καὶ διατί—κατὰ σύμπτωσιν ἐντελῶς!—ἐπῆρε τοὺς κεραυνοὺς τοῦ νόμου καὶ τοὺς ἔριψε *κατὰ προτίμησιν* κατὰ τῆς ὁμοσπονδίας τῶν διδασκάλων; Ἀφοῦ ἄλλως τε καμμία ἀνωμαλία δὲν εὑρέθηκεν εἰς τὴν διαχείρισίν της, καμμία κατάχρησις, τίποτε τὸ ὕποπτον, καμμία ἀταξία εἰς τὸ ταμεῖον της; Καὶ θὰ ἠμποροῦσεν ἀκόμη νὰ ἐρωτηθῇ τὸ ὑπουργεῖον: Ἐξήλεγξε ποτὲ καμμίαν ἀνώνυμον ἑταιρείαν; Ἤσκησε μὲ πολλοστημόρια τῆς σημερινῆς του κατωνικῆς αὐστηρότητος, τὴν ἐποπτικήν του δικαιοδοσίαν εἰς τοὺς ἰσχυροὺς ὀργανισμούς; *Παρέπεμψε κανένα συμβούλιον ἐπιχειρήσεως εἰς τὸν εἰσαγγελέα μὲ ὅσην εὐκολίαν καὶ χαρὰν παραπέμπει τοὺς διοικοῦντας μίαν ὀργάνωσιν πτωχῶν καὶ καταφρονημένων διδασκάλων;*

Ἀλλ' αὐτὸν τοῦτον τὸν νόμον περὶ σωματείων, πότε τάχα τὸν ἐφήρμοσε τὸ ὑπουργεῖον; Διατὶ δὲν ἠθέλησε ποτέ, ἐπὶ μίαν ἑπταετίαν ὁλόκληρον τώρα, νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν συστηματικὴν προσαρμογὴν τῶν καταστατικῶν τῶν σωματείων πρὸς τὸν νόμον; Καὶ ἂν ἐπὶ τέλους εἶχε τὴν ἀξιέπαινον φιλοδοξίαν ἕνας ὑπουργὸς νὰ ζωντανεύσῃ τὸν πεθαμένον αὐτὸν νόμον, δὲν ἐνόμισεν ὅτι εἶχε τὴν στοιχειώδη ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἐπιτεθῇ ἐξαπίνης κατὰ τῶν σωματείων, ἀλλὰ νὰ τὰ εἰδοποιήσῃ

ξὺ σωματειακῆς καὶ κρατικῆς πολιτικῆς, μεταξὺ ὁμοσπονδιακῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἱεραρχικῆς ἀπειθαρχίας, μεταξὺ ἐλευθερίας καὶ ἀναρχίας». Ἀπαντώντας στὸ πιστοποιητικὸ αὐτὸ ρωτᾶμε τὰ ἑξῆς: Εἶναι λοιπὸν σύγχυση καὶ μάλιστα ἐπικίνδυνη τὸ νὰ ἔχουν καὶ νὰ ἐκφράζουν γνώμη οἱ ἐκπαιδευτικοὶ πάνω στὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα; Εἶναι ἱεραρχικὴ ἀπειθαρχία τὸ νὰ διαμαρτυρηθοῦν γιὰ μιὰ παρανομία, ποὺ βλοῦ ὁ κόσμος τὴ βλέπει καὶ τὴν ὁμολογεῖ; Εἶναι σύγχυση δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων ἡ ἄμυνα κατὰ συκοφαντιῶν καὶ διαστροφῶν καὶ ψευδολογιῶν ἐν γνώσει ἡ ἀγνοία λεγομένων, χάριν διασυρμοῦ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν διοικητικῶν τους συμβουλίων; Εἶναι ἀναρχία τὸ ν' ἀρνηθοῦν νὰ παραδώσουν τὴν ὀργάνωσή τους σὲ ἐγκαθέτους γιὰ νὰ τὴν διαλύσουν; Καὶ δὲν εἶναι ἀναρχία καὶ παρανομία καὶ σύγχυση ἡ προσπάθεια ποὺ ἔγεινε τόσο συστηματικὰ καὶ τόσο ἐπίμονα τὸν τελευταῖο καιρὸ μὲ τὸ σκοπὸ νὰ φιμωθεῖ ὁ κόσμος τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν; Τὸ πιστοποιητικό, ποὺ ἐξεδόθη χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ ζητήση δὲ φαίνεται ν' ἀνήκη στὶς διδασκαλικὲς ὁμοσπονδίες.

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

Ἡ ἀπόφαση τοῦ συλλόγου Πατρῶν, ποὺ σ' ἄλλη στήλη δημοσιεύουμε, παρμένη μὲ μεγάλη πλειοψηφία ὕστερα ἀπὸ διήμερη ἐξονυχιστικὴ συζήτηση, δείχνει ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνάλογη ἀπόφαση τοῦ συλλόγου Ἡρακλείου, καὶ τὴ στάση τῶν συνειδητῶν δασκάλων σ' ὅλες τὶς ἄλλες περιφέρειες, πὼς ὁ κλάδος, ἀνδρωμένος πλέον, ἄφοβα ἀντιμετωπίζει τὶς διαλυτικὲς προσπάθειες τῶν ἐχθρῶν του καὶ ἀποτελεσματικὰ τὶς ἐξουδετερώνει. Τὸ κίνημα τοῦ περασμένου Δεκεμβρίου ἐτάφη κάτω ἀπὸ τὴ γεννικὴ ἀγανάκτηση καὶ ἀποδοκιμασία δασκάλων καὶ κοινοῦ, ὅσο τοὐλάχιστον ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ λαϊκὴ παιδεία τῆς χώρας μας. Τὸ μάθημα ποὺ δίνει ὁ Σύλλογος Πατρῶν στὸν ἀντιπρόσωπο, ποὺ κατεχράστηκε τὴν ἐμιστοσύνη του, εἶναι ἕνα μάθημα γιὰ ὅλους ἐκείνους ποὺ παίρνουν τὸ πληρεξούσιο ἑνὸς συλλόγου γιὰ νὰ τὸ ἐκμεταλλευτοῦνε ἀντίθετα ἀπ' ὅτι θέλουν ἐκεῖνους ποὺ τοὺς τὸ ἔδωκαν. Ἂς ἐλπίζουμε πὼς ἡ μελλοντικὴ ἱστορία τῆς ὀργανώσεώς μας θὰ ἀποδείξη πὼς τὸ μάθημα αὐτὸ δὲν πῆγε χαμένο.

ΕΛΛΕΙΨΕΙ ΠΕΛΑΤΕΙΑΣ

Ὁ κ. Προκοπίδης ὕστερα ἀπὸ τὸ δημοσίευμά μας στὸ περασμένο φύλλο, ἀποφάσισε ἐπὶ τέλους νὰ πληροφορήση τό... πανελλήνιο γιὰ τὴν παραίτησή του ἀπὸ τὸ ἀντιδασκαλικὸ ἔργο του. Ζητώντας ὅμως μὲ τὸ συνειδισμένο του ὑποκριτικὸ τρόπο νὰ κρύψη καθὼς ἄλλοτε κι' αὐτὴ τὴ φορὰ τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸν κλάδο—κι' ἡ ἀλήθεια αὐτὴ εἶναι πὼς ἡ «νέα Ὁμοσπονδία» οὔτε ἱδρύθηκε, οὔτε ὑπάρχει, παρὰ εἶναι μόνο μιὰ φίρμα πάνω ἀπὸ τὴν ὁποίαν κοίταξαν μερικοὶ ἐπιτήδειοι νὰ ἐξαπατήσουν αἰσχρὰ τὸν Κλάδο, νὰ παρασύρουν μερικοὺς ἀφελεῖς σὲ διάσπαση, νὰ χρησιμοποιήσουν μερικοὺς ἐμπαθεῖς, νὰ κολακέψουν εὐτελέστατα τοὺς ἐχθροὺς κάθε ὀργανώσεως δασκαλικῆς, γιὰ νὰ καρπωθοῦν ἄνομα καὶ ἀσυνείδητα, ὅπως καὶ ἄλλοτε τὸ ἔκαναν (ἂν τὸ ἀρνεῖται ὁ κ. Προκοπίδης νὰ τοῦ τὸ ὑπενθυμίσουμε μὲ γεγονότα) προσωπικὰ ὠφελήματα— δὲν ἐδίστασε νὰ δημοσιεύση ὅτι «παραιτοῦμαι ἕνεκα διαφωνίας μερικῶν ἐκ τῶν ἐντολοδοτῶν μου πρὸς τὰς δημοσιευθείσας τὴν 18 Δεκεμβρίου προγραμματικὰς ἀπόψεις μου». Τί ὕψος ἀναισχυντίας! Εἶχε λοιπὸν καὶ... «ἀπόψεις»! Ἔγεινε καὶ «διαφωνία ἐπὶ τῶν ἀπόψεών του»! «Μερικοὶ» διαφώνησαν. Ἔχουμε δηλ. κι' ἄλλους, δικούς μας, ὀπαδούς μας, πολλούς... Ἔχουν κι' οἱ ἄλλοι συγκύριοι τῆς φίρμας τοὺς δικούς τους... Καταλαβαίνετε δηλ. τί γίνεται... Τί ἀδιαντροπιά! Ἐνῶ θὰ μποροῦσε νὰ πῆ: Φεύγω γιατὶ τὸ μαγαζὶ ἔκλεισε, ἐλλείψει πελατείας.

ΕΝΕΚΑ... Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

«Ἰδεολογικὴ» λοιπὸν ἡ αἰτία ποὺ διαλύθηκε ἡ ἀνώνυμη— ἢ ἂν θέλετε δυσώνυμη— ἐπιχείρηση Καραγιάννη - Προκοπίδη καὶ Σια. Εἶχε, βλέπετε, ὁ κ. Προκοπίδης ἰδεολογίαν, εἶχε καὶ ὁ κ. Καραγιάννης ἰδεολογίαν, εἶχε καὶ ὁ κ. Στεφόπουλος ἰδεολογίαν, εἶχε καὶ ὁ κ. Διβόπουλος ἰδεολογίαν, εἶχε καὶ ὁ κ. Σταυρόπουλος ἰδεολογίαν, εἶχε καὶ ὁ κ. Οἰκονομίδης ἰδεολογίαν, εἶχαν καὶ οἱ ἐντολοδότες ἰδεολογίαν, εἶχαν καὶ οἱ ἐντολοδόχοι ἰδεολογίαν. Τί κρῖμα ὅμως! Τόση ἀφθονία καὶ ποικιλία ἰδεολογίας καὶ νὰ σοῦ χαλνᾶ ἡ ἀφιλότιμη τὴν ἐπιχείρηση..! Μὰ εἶναι νὰ σκάση κανεὶς!

νὰ συμμορφωθοῦν ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας; Καὶ ἀκόμη, ἂν ὁ συνωφρυωμένος ὑπουργὸς χειριστὴς τοῦ νόμου ἐπίστευεν ἴσως, ὑπερβολικὰ ὀλίγον εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ἠθικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ κράτους, δὲν ἐθυμήθηκε τοὐλάχιστον ὅτι καὶ ἡ δικαιοσύνη τῶν πρωτογόνων λαῶν σέβεται τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου: ***Ποῖος θὰ πιστεύση ὅτι ἐφηρμόσθη διὰ πρώτην ἴσως καὶ μόνην φορὰν ὁ νόμος κατὰ τῆς διδασκαλικῆς ὁμοσπονδίας χωρὶς κἂν νὰ κληθῇ εἰς ἀπολογίαν διὰ τὰς παραβάσεις της;...***

Ἀλλ' ἐπὶ τέλους. Ἀπεφασίσθη διὰ λόγους ἐθνικῆς σωτηρίας νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος ἡ διοίκησις τῆς ὁμοσπονδίας. Δέχομαι ὅτι salus populi εἶνε suprema lex. Ἀλλὰ ἔπρεπε τοὐλάχιστον ***τὸ ὑπουργεῖον νὰ σεβασθῇ τὸν νόμον ποὺ ἐφήρμοζεν!*** Ὁ νόμος ἐπιβάλλει νὰ συγκληθῇ εἰς τὴν ἐξαιρετικωτάτην αὐτὴν περίπτωσιν ἔκτακτος γενικὴ συνέλευσις τοῦ σωματείου καὶ φυσικὰ νὰ συγκληθῇ ἐντὸς ἐλαχίστης δυνατῆς προθεσμίας. Τὸ ὑπουργεῖον τὴν συγκαλεῖ διὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1928, Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ παραδίδει τὴν διοίκησιν τῆς ὁμοσπονδίας εἰς πέντε πρόσωπα μηδεμίαν ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὴν ὀργάνωσιν, πρόσωπα ποὺ δὲν εἶναι κἂν ὅπως μαθάνω μέλη αὐτῆς. Ἔ, ὁ σωρείτης αὐτὸς τῶν παρανομιῶν εἶνε πολὺ μεγάλος πλέον ὥστε καὶ διὰ τὸν καλλίτερον φίλον τοῦ ὑπουργείου νὰ εἶνε ὄποπτος.

Καὶ τίποτε ἄλλο ἂν δὲν ἐδόα, θὰ ἦτο ἀρκετὸς διὰ νὰ ὑπογραμμίσῃ ***τὸ πνεῦμα τοῦ διωγμοῦ*** ποὺ διακρίνει τὰς πράξεις αὐτὰς τοῦ κράτους. ***Διωγμοῦ*** κατὰ βάθος αὐτῆς ταύτης ***τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης*** καὶ τοῦ ἱερωτέρου τῶν δικαιωμάτων ποὺ ὑπόσχεται ἡ δημοκρατία, ***τῆς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου συμμετοχῆς ὅλων τῶν πολιτῶν της εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ... Διωγμοῦ*** ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἦτο ἐπὶ τέλους ἀνησυχαστικὸς ἂν δὲν συνέπιπτε μὲ μίαν ἐμμονον προσπάθειαν, ὅπως, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς διώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀναχθῇ εἰς θεσμόν, ***ἡ συστηματικὴ ἀπαγόρευσις τῆς καλλιεργείας τῶν ἰδεῶν εἰς τὸν τόπον μας.***

Ἀλλ' ἀπ' ἐδῶ καὶ πέρα ἀλλοίμονόν μας ἐὰν λησμονήσωμεν πόσον πικρὰ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὁ διωγμὸς τῆς ἰδέας εἶνε τὸ καλλίτερον λίπασμά της. Ὁ ἑλληνικὸς λαός, εὐτυχῶς, ἔχει ψυχὴν φιλελευθέραν. Ἀπέδειξεν ἐπαλειλημμένως ὅτι λακτίζουν πρὸς κέντρα, ὅσοι ἠθέλησαν νὰ ὑποτάξουν τὴν συνείδησίν του, καταδιώκοντες τὸ σαρκίον του. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἔχει τὴν βαθυτέραν παιδαγωγικὴν σημασίαν ἐν προκειμένῳ εἶνε ὅτι δὲν πρέπει ἀντὶ οἱουδήποτε προσκαίρου πολιτικοῦ ἢ κομματικοῦ ὀφέλους νὰ ἐνσταλαχθῇ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ ὅτι οἱ νόμοι ὑπάρχουν διὰ νὰ πιέζουν τοὺς ἀδυνάτους καὶ ὅτι τὸ κράτος μακρὰν τοῦ νὰ εἶνε ἡ ἠθικὴ δύναμις δι' ἣν καυχᾶται, εἶνε ἁπλῶς ἡ μετουσίωσις τῆς βίας.

Δι' ὅσους πιστεύουν εἰς τὴν δημοκρατίαν ἡ ἀνησυχία ἀπέναντι τοῦ αὐθαιρετοῦντος κράτους εἶνε ὑποχρέωσις πολίτου καὶ ἀνθρώπου. Καὶ ἡ δημοκρατία ποὺ ἔπαυσε νὰ εἶνε φιλελευθέρα εἶνε τύπος χωρὶς οὐσίαν.

Α. Ι. ΣΒΩΛΟΣ

— *Ὁ κομματικὸς χαρακτὴρας τοῦ διωγμοῦ.*

Ἡ δὲ «Πρωΐα» γράφει:

«... Καταστρεπτικὴ διὰ τὸ κῦρος τοῦ κράτους εἶναι ἡ ἀρξαμένη διὰ τοῦ τύπου μάχη μεταξὺ ὡρισμένης τάξεως δημοσίων ὑπαλλήλων—τῶν διδασκάλων—καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων. Ἡ μάχη αὕτη λαβοῦσα τεραστίας διαστάσεις ἕνεκα τῆς ἐγνωσμένης δημοσιογραφικῆς μαχητικότητος τοῦ κ. Νικολούδη, ὤξυνε τὴν ὀργὴν τοῦ τελευταίου τούτου μέχρι τοῦ σημείου νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις κατὰ τύχην ἀνήκει εἰς τὸ κόμμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει καὶ ὁ κ. Νικολούδης. Ὁ κ. Βελέντζας, ἱπποτικώτατος ἀπέναντι τοῦ συναδέλφου του, ἀπώλεσε πάντα ἱπποτισμὸν ἀπέναντι τῶν διαφόρων ὑπαλληλικῶν σωματείων: Ἔπαυσε τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς διδασκαλικῆς ὁμοσπονδίας. Καὶ διὰ νὰ καλύψῃ τὴν φιλονικολουδικὴν ταύτην ἐνέργειαν, ζητεῖ νὰ παύσῃ καὶ τὰς διοικήσεις ὅλων τῶν ἄλλων ὑπαλληλικῶν σωματείων.

Οὐδέποτε διενοήθημεν ν' ἀρνηθῶμεν τὸ νόμιμον δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ τῶν σωματείων. Ἀλλ' οὐδέποτε θὰ δεχθῶμεν ὅτι ἐπιτρέπεται ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ χρησιμοποιῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ ἐλέγχου πρὸς ὄφελος ἄλλου ὑπουργοῦ, δηλαδὴ πρὸς κορεσμὸν ***τοῦ κομματικοῦ του πάθους.*** Ἡ δὲ εἴσοδος τοῦ κ. Βελέντζα εἰς τὰ σωματεῖα καὶ ὁ συμπαρομαρτήσας θόρυβος ἐμοιάζει μὲ εἴσοδον ἐλέφαντος εἰς κατάστημα ὑαλικῶν...»

— *Μερικὰ ἐρωτήματα, ποὺ ὅμως ἔμειναν ἀναπάντητα*

Καὶ ὁ «Ἐλεύθ. Λόγος» γράφει:

«Ἐρωτᾶται λοιπὸν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ποῦ εὑρίσκει τὴν κατάχρησιν; Ποῦ εὑρίσκει τὴν εὐθύνην τῆς σημερινῆς διοικήσεως καὶ τὸν δόλον της ὥστε νὰ τῆς καταγνώσῃ τὴν βαρυτάτην τῶν ποινῶν: τὴν ἔκπτωσιν; Καὶ διατί δὲν ἐκάλεσε αὐτὴν νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ὁσοδήποτε στενὴν καὶ σχολαστικὴν ἑρμηνείαν τῶν διατάξεων τοῦ περὶ σωματείων νόμου, ὡς ὁ αὐτὸς μάλιστα νόμος ἀπαιτεῖ, εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν ὑπάρχει δόλος καὶ πρόθεσις πρὸς κατάχρησιν: Καὶ διατί δὲν ἠρκεῖτο εἰς τὴν ἐτυμηγορίαν τῆς συγκληθείσης κατὰ τὸν νόμον καὶ τὸ καταστατικὸν γενικῆς συνελεύσεως ἥτις καὶ μόνη δύναται νὰ ρυθμίσῃ τὰ πράγματα.

Διατί ἔσπευσε ὁ κ. ὑπουργὸς νὰ διορίσῃ μίαν ἐπιτροπήν, τῆς ὁποίας οὐδὲ ἓν μέλος—αὐτὸ εἶνε τὸ σκάνδαλον καὶ ἡ καταπάτησις ὁλοκλήρου τοῦ σωματειακοῦ δικαίου—ἀνήκει ὡς μέλος εἰς τοὺς συλλόγους τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν Ὁμοσπονδίαν; Καὶ διατὶ δὲν ἐκάλεσε τοὺς νομίμους ἐκπροσώπους πέντε συλλόγων ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν, ἀλλὰ ἐμάζευσε ἀκριβῶς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μὴ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν εἰργάσθησαν ἐσχάτως ἀνενδότως ἐναντίον της καὶ ἐπεζήτησαν τὴν διάλυσίν της καὶ ζητεῖ τώρα νὰ τοὺς ἐγκαταστήσῃ εἰς τὴν διοίκησίν της; Καὶ δὲν εἶναι δικαιολογημένοι οἱ δημοδιδάσκαλοι τῆς Ἑλλάδος οἱ ὁποῖοι ἀσφαλῶς διερωτῶνται ἂν ***τὸ ἐνδιαφέρον*** τοῦ κ. Βελέντζα, θερμαινόμενον ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ κ. Νικολούδη, ***εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπει εἰμὴ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς ὀργανώσεως ταύτης διὰ τὸν μόνον λόγον ὅτι δὲν ἐχειροκρότησε τὰ παράδοξα ἐκπαιδευτικὰ σχεδιάσματα τοῦ κ. ὑπ. υργοῦ τῆς Παιδείας, ἀλλὰ ἐπέμεινε εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀναμορφώσεως τὸ ὁποῖον ἀκ λουθεῖ ἡ Ὁμοσπονδία αὕτη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν;***

Καὶ λοιπὸν τί ***ἄλλο ἀποτελεῖ ἡ διαλυτικὴ αὕτη ἀπόπειρα,*** ἢ τόσον κακῶς κρυπτομένη ὑπὸ τὸ διαφανὲς κάλυμμα τῶν δῆθεν παραβάσεων τοῦ νόμου περὶ σωματείων, ***παρὰ δίωξιν πολιτικήν, δίωξιν τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου διὰ τὰς ἐκπαιδευτικάς του ἰδέας, δίωξιν ἀνοξίαν χώρας πολιτισμένης;»***

* * *

Ἡ στάση τοῦ συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας, ἡ ἄρνησή του νὰ παραδώσῃ τὴν Ὀργάνωση στοὺς ἐχθρούς της γιὰ διάλυση, ἢ ἀφοσίωση τοῦ συνειδητοῦ κλάδου στὴν ὀργάνωσή του, ἡ πολεμικὴ τοῦ τύπου, συγκίνησε τέλος καὶ τὴν Κυβέρνηση, ἡ ὁποία στὴ συνεδρίαση τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου στὶς 13 τοῦ Νοέμβρη ἀποφάσισε καὶ δέχτηκε τὶς δυὸ ἀπόψεις τοῦ συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας: α') ἡ παράδοση τὰ γείνη σὲ νόμιμη ἐπιτροπὴ ποὺ νὰποτελεστῆ ἀπὸ τὰ ἀναπληρωματικὰ κι' ἀκόμη ἄλλα δυὸ μέλη τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ β') ἡ ἔκτακτη Συνέλευση νὰ γείνη σύντομα καὶ τὸ ἀργότερο ὡς τὶς 10 τοῦ Δεκέμβρη. Τὴν ἀπόφαση αὐτὴ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου θὰ ἐκτελοῦσε ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας. Μὰ ἡ ἀπόφαση αὐτὴ τῆς Κυβερνήσεως, ποὺ ἐδικαίωνε τὶς ἀπόψεις τῆς Ὁμοσπονδίας στὰ δυὸ αὐτὰ σημεῖα, ἔθεσε τέρμα στὶς μανοῦβρες τῶν ἀντιδραστικῶν; Αὐτὸ θὰ τὸ ἰδοῦμε ἀργότερα.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΝΟΜΟΙ

Νομοθ. Διάταγμα *Περὶ στοιχειώδους Γεωργικῆς Ἐκπαιδεύσεως.*

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο φύλλο)

Ἄρθρ. 10.—Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνιαίας κατευθύνσεως τῆς Γεωργικῆς Ἐκπαιδεύσεως, καθοδηγήσεως διὰ τὴν διδασκαλίαν γεωργικῶν γνώσεων εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ τὰ Κυριακὰ Γεωργικὰ σχολεῖα καὶ τῆς ἐκλαϊκεύσεως γεωργικῶν γνώσεων τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον τῆς Γεωργίας συμπληροῦται ἀπὸ δύο ἐκπαιδευτικοὺς συμβούλους ὁριζομένους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, τὸν τμηματάρχην τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ, τὸν Τμηματάρχην τῶν Ἀγαθοεργῶν Ἱδρυμάτων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προνοίας καὶ ἀπὸ τρεῖς ἐκπαιδευτικούς, διοριζομένους παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συμπληρούμενον Γεωργικὸν Συμβούλιον καταρτίζει καὶ τὰ προγράμματα διδασκαλίας τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον Κυριακῶν Γεωργικῶν Σχολείων, φροντιστηρίων καὶ κέντρων μετεκπαιδεύσεως καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ζητήματος.

Ἄρθρ. 11.—Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐκδίδει εἰς γλῶσσαν ἁπλῆν καὶ εὐληπτον ὁδηγίας διὰ τοὺς γεωργούς, βιβλία διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν γεωργικῶν μαθημάτων ὑπὸ μορφὴν ὁδηγιῶν διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους, μορφωτικῶν δὲ διὰ τοὺς μαθητάς. Ἡ σύνταξις τῶν βιβλίων τούτων καὶ ὁδηγιῶν ἀνατίθεται εἰς ἐπιτροπάς, ὑπόκεινται δὲ ταῦτα πρὸ τῆς ἐκδόσεώς των εἰς ἔγκρισιν τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου, δυναμένου νὰ προκηρύξῃ διαγωνισμοὺς μὲ χρηματικὰ ἆθλα διὰ τὴν σύντοξιν εἰδικῶν βιβλίων.

Ἡ ἔκδοσις αὐτῶν γίνεται εἰς ἰδιωτικὰ τυπογραφεῖα ὑπὸ ὅρους διὰ διατάγματος καθορισθησομένους, πωλοῦνται δὲ εἰς τιμὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁριζομένην ἢ διανέμονται δωρεάν. Ἐκ τῆς τιμῆς πωλήσεως ποσοστὸν δύναται νὰ διατίθεται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας δι' ἀμοιβὴν τῶν συγγραφέων.

Ἄρθρ. 12.—Εἰς τὴν Διεύθυνσιν Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας συνιστᾶται τμῆμα γεωργικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ἀπάγονται πάντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν γεωργικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ προπαγάνδαν. Τὸ ἄχρι τοῦδε γεωργικὸν τμῆμα μετονομάζεται εἰς τμῆμα γεωργικῶν ἐρευνῶν μὲ ἁρμοδιότητα ἐπὶ τῶν λοιπῶν θεμάτων τοῦ σημερινοῦ γεωργικοῦ τμήματος. Τὸ προσωπικὸν τοῦ τμήματος τῆς γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα τμηματάρχην α' ἢ β' τάξεως πτυχιοῦχον ἀνωτέρας γεωπονικῆς Σχολῆς, ἕνα γραμματέα ἢ εἰσηγητὴν καὶ δύο γραφεῖς. Εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο λειτουργεῖ καὶ γραφεῖον δημοσιεύσεως γεωργικῶν μελετῶν καὶ πρακτικῶν ὁδηγιῶν διὰ τοὺς γεωργοὺς μὲ προϊστάμενον ἐπὶ βαθμῷ Εἰσηγητοῦ ἀπόφοιτον ἀνωτέρας γεωπονικῆς σχολῆς ἢ ἀπολωματοῦχον νομικῆς καὶ συγγραφέα γεωργοοικονομικῶν συγγραμμάτων. Ὁ τελευταῖος οὗτος διορίζεται ὡς ἔκτακτος μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Γεωργίας δυνάμεως νὰ μονιμοποιηθῇ μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 13.—Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται ν' ἀναγνωρίζῃ μετ' ἔκθεσιν τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Γεωργίας ἰδιωτικὰς σχολὰς κατωτέρας ἢ μέσης ὡς ἰσοτίμους πρὸς τὰς δημοσίας ἐφ' ὅσον λειτουργοῦν κατὰ πρόγραμμα ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Οἱ ἀπόφοιτοι τούτων θὰ ἔχουν τὰ αὐτὰ προσόντα, ὡς καὶ οἱ ἀπόφοιτοι τῶν δημοσίων ἀναλόγων Γεωργικῶν Σχολῶν, ἐφ' ὅσον ἐκτὸς τῶν ἄνω ὅρων αἱ ἐτήσιοι ἐξετάσεις μετὰ πρότασιν τῆς Σχολῆς γίνονται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ μετὰ γνωμοδότησιν αὐτῆς περὶ τῆς τηρήσεως τῶν ὅρων καὶ τῆς ἱκανότητος τῶν διπλωματοῦχων.

Τὸ Κράτος, οἱ Κοινότητες, τὰ Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια, Σωματεῖα, Ἑταιρεῖαι καὶ Συνεταιρισμοί, δύνανται νὰ ἀποστέλλουν εἰς τὰς σχολὰς ταύτας ὑποτρόφους μαθητὰς ἰδιαιτέρως ἢ ἀπὸ κοινοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δύναται ν' ἀναγραφῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους πίστωσις μέχρι δραχμῶν 100.000 ἐτησίως.

Ἄρθρ. 14.—Διὰ διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων, δύναται ν' ἀνατίθεται εἰς εἰδικὰς ἐπιτροπάς, Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια, Σωματεῖα ἢ Συνεταιρισμοὺς ἡ ἀποπεία τῶν

(συνέχεια στὴν 8η σελίδα)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ
ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἐκδίδεται κάθε Κυριακή

DIDASCALICO VIMA
(TRIBUNE DES INSTITUTEURS)
Organe officiel de la Fédération des Instituteurs Grecs.

Bureaux:
27α, rue Deligeorgi, Athènes

Abonnement: 50 Fr.

Συνδρομὴ χρονιάτικη δραχ. 50
Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φράγκα 50

Ἐπιστολὲς καὶ ἐμβάσματα πρὸς τὸ
«*Διδασκαλικὸ Βῆμα*»
Δεληγιώργη 27α Ἀθήνας
Ἀγγελίες-Καταχωρήσεις 5 δρ ὁ στίχος

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΟΣΟΙ ΠΙΣΤΟΙ

ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Δὲ θ' ἀσχοληθῶ πιὰ μὲ τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ γιὰ τοὺς γνωστοὺς σ' ὅλους μας λόγους προσπάθησαν νὰ ξεθωριάσουν τὸ Σύλλογό μας καὶ νὰ τὸν θάψουν κάτω ἀπ' τὸ θλιβερὸ σωρὸ τῶν ἐρειπίων, ποὺ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προετοίμαζαν, γιὰ νὰ μείνουν ἁπλοὶ θεατὲς μιᾶς τραγωδίας πρωτότυπης, ποὺ θἄφερνε σ' αὐτοὺς ἕνα εἰρωνικὸ μειδίαμα καὶ σὲ μᾶς ἕνα πικρὸ κλάμα. Τώρα πιὰ αὐτὰ περάσανε ἀγύριστα γιατὶ οἱ δασκάλοι τῆς φθιώτιδος δείξανε πὼς ἔχουν βαθειὰ συνείδηση. Πρέπει ὅμως νὰ μᾶς ἀπασχολήση τὸ ζήτημα: πῶς θὰ μπορέσουμε νὰ δυναμώσουμε τὰ φτερὰ τοῦ νεοσύστατου Συλλόγου μας, πῶς θὰ δυνηθοῦμε νὰ τὸν κάνουμε πιὸ ἀτράνταχτο, πιὸ δυνατό, γιὰ νὰ σηκώνη στὸν ὦμο του τὸ βάρος τῶν ἀγώνων ποὺ ὀρθώνει μπροστά μας ἡ σημερινὴ ζωὴ καὶ πιὸ συγχρονισμένο γιὰ ν' ἀτενίζη τὴ ζωὴ μὲ τὰ προβλήματά της.

Φίλοι συνάδελφοι·

Ὅσοι προσκυνᾶτε στὸν ἱερὸ βωμὸ τῆς εὐγενικῆς καὶ θείας ὑπόστασης τοῦ λαϊκοῦ σχολειοῦ, ὅσοι αἰστάνεστε κατάβαθα στὴν καρδιά σας τὸ φλογερὸ πόθο τῆς ἀνύψωσης αὐτοῦ σὲ θετικώτερη σφαῖρα δράσης κι' ὅσοι θέλετε ν' ἀπολυτρώσωμε πνευματικὰ τὸ λαό, τὸ μόνο σύντροφό μας, ἀπ' ὅπου ξεπετιέμαστε καὶ νὰ τοῦ δείξουμε τὴ στράτα γιὰ νὰ βγῆ σὲ πιὸ ἀσφαλέστερο λιμάνι, πρέπει νὰ πάψουμε νὰ ὑμνολογοῦμε καὶ νὰ λιβανίζουμε τὴν ὑποκρισία καὶ νὰ σπάσουμε τὶς χειροπέδες τοῦ κλασικισμοῦ ποὺ παρουσιάζονται μὲ κάθε τους μορφὴ καὶ ἐκδήλωση. Περνᾶμε ἀλήθεια μεταβατικὴ περίοδο, μέσα στὴν ὁποία ξετυλίγονται οἱ ἰδέες μὲ ἀπίστευτη γληγοράδα καὶ μαζὺ μ' αὐτὲς κι' ὁ δάσκαλος, ποὺ δὲν εἶναι πιὰ ***ἡ ἄβουλη τοῦ παλιοῦ καιροῦ μηχανὴ*** κι' αὐτὸ τόδειξε τὴν περασμένη αὐτὴ ἱστορικὴ χρονιά, ποὺ δὲν πρέπει κανένας νὰ τὴν ρίξη στὴ λησμονιά, γιὰ νὰ μὴν ἀτονήση τὸ ὀργανωτικό του φρόνημα.

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι

Ὅσοι πόλι εἶστε οἱ πιστοὶ τῆς ὀργανωτικῆς ἰδέας, ὅσοι αἰστάνεστε πὼς ἀνοργάνωτοι θὰ δοκιμάσουμε τὴν πικρὴ περιφρόνηση καὶ θ' ἀντικρύσουμε ὠμὴ τὴ φτώχεια καὶ τὴ γύμνια, ὅσοι ἔχετε ριζώσει στὴ συνείδησή σας πὼς εἶναι ἀδύνατο νὰ ὑψωθῆ ἀνοργάνωτος ὁ δάσκαλος σὲ ψηλοὺς ὁρίζοντες καὶ ν' ἀναπνεύση ἐλεύθερα τὴ δυναμογόνο αὔρα τῆς πατρίδας του, ὅσοι νοιώθετε πιὰ πὼς: ***ἡ ζωὴ εἶναι ἕνας ἀγώνας, ποὺ πολεμάει ἀδιάκοπα ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ θέλουν νὰ σταματήσουν τὸ δρόμο τῆς*** δὲν πρέπει νὰ σᾶς πτοήσουν οἱ κρίσιμες στιγμές, ποὺ τόσο συχνὰ ἡ μιὰ διαδέχεται τὴν ἄλλη. Αὐτὲς εἶναι ***οἱ κρίσιμες στιγμὲς*** ποὺ πρέπει νὰ περάση φυσιολογικὰ ἡ μεταβατικὴ μας περίοδο στὸ διάβα της γιὰ νὰ δυναμώση τὴ συνείδηση τοῦ δασκάλου, νὰ τὸν σπρώξη σὲ βαθύτερη καὶ πολύπλευρη ἐξέταση τοῦ κάθε οἰκονομικοκοινωνικοῦ προβλήματος, ποὺ τοῦ παρουσιάζεται στὸ κύλημα τῆς ζωῆς, νὰ τοῦ χαλιβδώση τὴν ἰδέα ***πὼς πρέπει νὰ ξέρη νὰ ζῆ***, ὅπως ξέρη καὶ νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ τοῦ γρανιτώση τὴν πεποίθηση πὼς κι' αὐτὸς σὰν ἕνας ὀργανισμὸς εἶναι ἕνα σεβαστὸ μέρος τοῦ κρατικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νἄχη ***τὴν ἐλευθερία*** τῆς σκέψης πάνω σὲ ζητήματα, ποὺ ὡς τὰ βαθειὰ γεράματά του ξοδεύει τὴν πνευματική του δύναμη δουλεύοντάς τα.

Ὅσοι λοιπὸν πονεῖτε τὸ λαϊκὸ σχολειὸ καὶ σέβεστε τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό σας κι' ὅσοι ξέρετε πὼς ἐπιταγτικὴ ἀνάγκη, ***ποὺ γεννιέται ἀπ' τὴν ἴδια τὴ ζωή***, ἐπιβάλλει τὴν ἵδρυση καὶ ὀργάνωση ἑνὸς γεροῦ Συλλόγου, πρέπει νὰ ἐγγραφῆτε ὅλοι μέλη τοῦ Συλλόγου τῆς Θθιώτιδος «ὁ Διᾶκος» ποὺ ἱδρύθηκε ν' ἀκούη τὸν πόνο τοῦ δασκάλου καὶ νὰ τὸν τραβήξη ἀπ' τὸν ἀπαίσιο βοῦρκο τῆς ἀνοργανωσιᾶς, ποὺ ὡς χτὲς κυλιόταν ἀδιάφορος καὶ μοιρολάτρης, νὰ τοῦ δείξη ποιὰ σημάδια κάνουν ἕνα Σύλλογο πρωτοπόρο στὸ συνδικαλιστικὸ ρεῦμα καὶ πῶς ὑψώνεται ὁ δάσκαλος σὲ ὑψηλότερο ἐπίπεδο πνευματικῆς δύναμης καὶ σὲ γερώτερο ἔδαφος ὀργανωτικῆς δράσης.

ΠΑΝΟΣ Α. ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΗΣ

Μεσοχώρι (Διάσκαλος) Φθιώτιδος.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἡ «Ἀναγέννηση» Θεσσαλονίκης ἐκυκλοφόρησε στοὺς δασκάλους τῆς περιφερείας της μιὰ ἐγκύκλιο πολὺ ἀξιόλογη. Ἀπ' αὐτὴ δημοσιεύομε μερικὰ ἀποσπάσματα.

Πρὸς τοὺς συναδέλφους περιφερείας Θεσσαλονίκης.

Τὸ Νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἀναγεννήσεως, σᾶς εὔχεται τὸ νέο ἔτος 1928 ὑγιὲς καὶ εὐτυχέστερο σὲ ἐπαγγελματικὴ βελτίωση καὶ ἐνίσχυση τῶν λειτουργῶν τοῦ Λαϊκοῦ Σχολείου θὰ σημάνη τὴ δημιουργία μιᾶς καλύτερης ἐκπαιδευτικῆς αὔριον.

Ἀλλὸ πῶς θὰ προκληθῆ αὐτη: Ποῖοι πρέπει νὰ κινηθοῦν ἐνεργότερον; Ἀπαντοῦμε: Σύσσωμος ὁ Δημοδιδασκαλικὸς κόσμος. Ἂν ὁ καθένας μας σταθῆ καὶ σκεφτῆ τὴ τεραστία δύναμη καὶ ἀντίχτυπο ποὺ ἔχει ἡ φωνὴ του καὶ στὴν πιὸ ἀπόμερη γωνιὰ τῆς Πατρίδας μας, ἂν νοιώση ὅτι τὸ κήρυγμά του αὐτὸ εἶνε ἑνωμένο μὲ τὸ κήρυγμα 12 χιλ. συναδέλφων ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς Ὁμοσπονδίας μας, ἀσφαλῶς θὰ συμφωνήση μαζί μας. Χωρὶς ἀντίρρηση θὰ σπεύση στὴν ὀργάνωσή του. Θὰ αἰσθανθῆ τύψη τῆς ἐπαγγελματικῆς του συνείδησης, γιατὶ ὡς σήμερα δὲν ἐπετέλεσε τὸ ἱερὸ καθῆκον του ἐκπληρώνοντας τὶς συλλογικὲς καὶ Ὁμοσπονδιακές του ὑποχρεώσεις. Θὰ νιώση ὅτι ἡ αὐτοσυντήρησή του, μέσα στὸ σκληρὸ ταξικὸ ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ποὺ γίνεται σήμερα τοῦ ἐπιβάλλει νὰ καταταγῆ καὶ αὐτὸς στὴν ἀναξιοπαθοῦσα ἀπὸ ἀμέλεια καὶ ἀδιαφορία γενικὴ διδασκαλικὴ φάλαγγά του γιὰ νὰ βροντοφωνήση μὲ μιὰ φωνὴ ἐπιβλητικὴ τὶς ὀλέθριες συνέπειες ποὺ ἔχει ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἀβελτηρία σ' ὅλα τὰ μερη τῆς Ἑλλάδας μας, περισσότερο ὅμως ἐδῶ στὰ βόρεια νεοπαγῆ καὶ ἀναθημιουργούμενα τμήματά της τὰ ὁποῖα πιὸ εὐαίσθητα καὶ εὐπαθῆ, θὰ ἀποσυνταθοῦν ἄνευ ὑγιοῦς ἐκπαιδευτικῆς πρωτοβουλίας.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Τὸ 1927 ἔληξε μὲ μιὰ ὁμοσπονδιακὴ περιπέτεια ἡ ὁποία ὅμως ἀνέδειξε πιὸ ἐπιβλητικὴ καὶ μεγαλόπρεπη τὴν Ὁμοσπονδία μας. Μερικοὶ ἀντιπρόσωποι Συλλόγων ποὺ διαγράφηκαν ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο Προκοπίδη ἀφοῦ ἄνανδρα καὶ ὕπουλα ζητοῦσαν ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος νὰ μποῦν στὴ Ὁμοσπονδία καὶ νὰ ψηφίσουν, ἀπὸ τὰ ἄλλο ὅμως μέρος γιὰ νὰ κοιτάξουν φαίνεται μικροφιλοδοξίες Πρόεδρων, ποὺ πιστεύουν στὸ «διαίρει καὶ βασίλευε» ἱδρύσαν νέαν Ὁμοσπονδίαν μὲ Πρόεδρο τὸν διαγράψαντα αὐτοὺς Προκοπίδην.

Κάθε διδασκαλικὴ ψυχὴ αἰσθάνεται βαθύτατη λύπη ὅταν βλέπη πῶς συνάδελφοι, ὅσοι λίγοι κι' ἂν εἶναι, ὑφώνουν ἐπιπόλαια καὶ ἐγκληματικὰ τὸ ἐγχειρίδιο τοῦ πάθους γιὰ νὰ πλήξουν τὴν ὀργάνωσή μας ποὺ πυργώθηκε στὴν ψυχή, τόσων εὐγενικῶν ἰδεολόγων καὶ ἀσάλευτη στηρίζεται στοὺς ἀγῶνες ὅλου τοῦ συνειδητοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου. Ἂν ἐρευνήσετε προσεχτικὰ θὰ βρῆτε ὅτι τὸν κυριώτερο ρόλο παίζουν ἄτομα σκοτισμένα ἀπὸ πάθος, ἄνθρωποι, ποὺ συνήθισαν νὰ δουλεύουν πάντα στὸ κόμμα, πιστοὶ δοῦλοι τοῦ τζορμπατζῆ καὶ τοῦ κομματάρχη, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ αἰσταν θοῦν τὴν ὀργάνωσή τους ἔξω ἀπὸ τὸ κόμμα καὶ λεύθερη νὰ πάλλη ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδεώδη καὶ νὰ θέλη τὸ δάσκαλο ἀπόστολο τοῦ πολιτισμοῦ.

Τὸ φαινόμενο ὅμως αὐτὸ εἶνε παροδικό. Ἡ νέα Ὁμοσπονδία οὔτε κἂν εἶδε τὸ φῶς τῆς ζωῆς ἀλλὰ ***μένει στὴν ἐκληματικὴ φαντασία ἐκείνων ποὺ ἀνέλαβαν νὰ τὴν ἰδρύσουν.*** Μὴν ἀνησυχῆτε διόλου. Τὸ ἄγρυπνο μάτι τῆς διδασκαλικῆς ψυχῆς κατεκεραύνωσε τὴν ἀλληλοσυγκρουόμενη σὲ ἰδιοτικὰ καὶ συμφέροντα αὐτὴ Ὁμοσπονδία. Οἱ ἡγέτες τῆς ἀσφαλῶς ὡς Κάϊν θὰ συναισθάνωνται τὸ ἔγκλημα ποὺ διέπραξαν.

Ὅλοι οἱ Σύλλογοι τῶν Νέων χωρῶν εἶναι μὲ τὸ μέρος τῆς Ὁμοσπονδίας μας, πλὴν τῶν Συλλόγων Παλαιοῦ Θεσσαλονίκης ποὺ βρίσκεται σὲ διάλυση, γιατὶ τὸ περισσότερα μέλη διαρρέουν καὶ τοῦ Συλλόγου Λαγκαδᾶ. Αὐτοὶ ὅμως εἶναι ἀνύπαρκτοι γιατὶ τὰ μέλη τους δὲν πληρώνουν γιὰ τὴν ἀνύπαρκτη Ὁμοσπονδία τους, ἡ ὁποία θὰ μένη λέξη κενή, δὲν εἶναι δὲ δεκτὴ καὶ στὸν ὑπαλληλικὸ ὀργανισμό, γιατὶ στὴν ἐπικαιρότερη στιγμὴ τῆς συζητήσεως τῶν ὑπαλληλικῶν ζητημάτων αὐτοὶ μὲ τὴν πράξη τους αὐ ἡ παριστάνουν τὸν ὑπαλληλικὸν κόσμο διαιρημένο.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Πᾶνε τρία χρόνια τώρα ποὺ ἱδρύθηκε ὁ Σύλλογός μας. Αὐτὸς ἐνσαρκώνει τὸ διδασκαλικὸ πόνο, τὴ διδασκαλικὴ φτώχεια καὶ κατάντια καὶ ρίχτηκε στὸν ἀγῶνα μὲ ὅλη τὴν ὁρμὴ ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὰ περιφρονημένα δίκαιά μας. Ἐξηντλήσαμε τὰ συμφέροντα ὅλων χωρὶς τὴ Συλλογικὴ ἀπόχρωση. Καὶ τώρα μὲ 250 μέλη, καλεῖ ὅλους τοὺς ἄλλους συναδέλφους τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς περιφερείας νὰ στεγαστοῦν στὴν Ἀναγέννηση ἡ ὁποία ἀγωνίζεται γιὰ ὅλες τὶς κατηγορίες. Ἀγωνίζεται γενικὰ γιὰ νὰ ἀνακουφίση τὴ φτώχεια μας, τὴ δυστυχία μας, γιὰ νὰ ἄρη τὴν περιφρόνηση ποὺ δείχνεται στὸ δάσκαλο.

Συνάδελφε,

Οἱ ἀδελφὲς δημοσιοϋπαλληλικὲς ὀργανώσεις μαζὺ μὲ τὴ δική μας Ὁμοσπονδία παλαίουν σήμερα τὸν τραχὺ ἀγῶνα τοῦ ψωμιοῦ μας. Εἶναι γνωστὴ σ' ὅλους σας ἡ κίνηση αὐτή. Βρισκόμαστε σήμερα ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι σὲ μιὰ ὑπερένταση τῶν ὀργανωτικῶν μας δυνάμεων. Ἡ πάλη μας αὐτή, πάλη γιὰ τὴ ζωή, γιὰ τὸ ψωμὶ τὸ δικό μας καὶ τῶν παιδιῶν μας θὰ φτάση σὲ αἴσιο πέρας, ἂν μᾶς βρῆ ὅλους ἑνωμένους, ὅλους φανατικοὺς ὁπαδοὺς τῆς ὀργάνωσης. Ἡ ἀδιαφορία σήμερα εἶνε ἔγκλημα καὶ ἐνάντια πρὸς τοὺς ἑαυτούς μας καὶ ἐνάντια καὶ στοὺς ἄλλους συναδέλφους μας. Πρέπει σήμερα ἐξαιρετικὰ νὰ πιστέψης στὴ δύναμη τῆς ὀργάνωσής σου καὶ μὲ ὅλη σου τὴν ἀφοσίωση νὰ ριχτῆς στὸν ἀγῶνα κλείνοντας τὰ αὐτιά σου σὲ μυσσαρὲς συκοφαντίες ποὺ θὰ ἀκούσης γύρω σου.

Συνάδελφε,

Νιόσε ὅτι ἡ συνδρομή σου εἶνε ἡ εἰσοδό σου στὸ στίβο ποὺ ἀγωνίζονται οἱ συνάδελφοί σου γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῶν ἀξιώσεών μας ἐπὶ τῆς ζωῆς. Νιόσε ὅτι ἡ συνδρομή σου ἀποτελεῖ ἐλάχιστο τεκμήριο τῆς ἀκατάβλητης θέλησής σου γιὰ μιὰ καλύτερη ἐκπαιδευτικὴ αὔριον, ἡ ὁποία θὰ σημάνη μιὰ πραγματικὴ καὶ ἀντάξια στὴ φυλή μας εὐημέρια.

Κύριε Διευθυντά,

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα προσαυξήσεως καὶ μισθοῦ τῶν συναδέλφων τῶν Νέων Χωρῶν κ.λ.π. εὐαρεστηθῆτε νὰ καταχωρήσητε στὸ «Διδ. Βῆμα» τὰ ἑξῆς:

Ὁ Σύλλογος Ἀναγέννησις καὶ διὰ τῶν Ἀντιπροσώπων του, ὡς εἶναι γνωστό, κατὰ τὴν 10ην Γεν. Συνέλευση καὶ πρὸς τοὺς ἐπισκεφθέντας τὴ Θεσσαλονίκη Ὑπουργοὺς κ.κ. Κίρκο καὶ Μιχαλακόπουλο ἐτόνισε τὸ κατάφωρο ἄδικημα ποὺ γίνε σὲ συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ πρόσφεραν τὶς ἐθνικὲς ὑπηρεσίες τους σὲ μέρες σκλαβιᾶς, δὲν ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα μὲ τοὺς ἄλλους συναδέλφους των.— Οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ ὑποσχέθηκαν τὴν ἐπανόρθωση διὰ τῆς ὑπβλῆς σχετικοῦ Νόμοσχεδίου. Στὶς 9 δὲ Ἰαννουαρίου στείλαμε πρὸς τοὺς κ.κ. Πρωθυπουργοὺς καὶ Ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν τηλεγράφημα τὸ ὁποῖο δὲ δημοσιεύτηκε στὸ «Δ. Βῆμα», γιατὶ ὁ Γενικός μας Γραμματεύς δὲν ἔστειλε ἐγκαίρως σχετικὸ ἀντίγραφο Μὲ τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ παρακαλούσαμε νὰ ἀτονίση ἡ σχετικὴ διαταγὴ περὶ καταβολῆς τῆς μισθοδοσίας καὶ μαζὶ μὲ ἄλλα ὅτι μόνον γιὰ τοὺς Δασκάλους ἐφαρμόζονται τὰ φύσει καὶ θέσει δικαιώματα τοῦ Δημοσίου λογιστικοῦ.

Μ' αὐτὰ θέλω νὰ ἀρθῆ κάθε ἀμφιβολία, ἂν γεννήθηκε τέτοια ὅτι ἡ Ἀναγέννηση δὲν αἰσθάνθηκε ἐκ τῶν πρώτων τὴν οἰκονομικὴ ἀπαθλίωση στὴν ὁποία σπρώχνουνται ἄστοργα πολυάριθμοι Συνάδελφοι καὶ σὲ μέρες μάλιστα ποὺ ἀναμένουμε μιὰν ἀνακούφιση στὴν οἰκονομικὴ κατάντια μας.

Μὲ τιμή.

Ὁ Πρόεδρος Γ. Μίγγος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕ ΡΑΙΩΣ

Τὸ περασμένο Σάββατο 21-1-28 τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου συνῆλθαν σὲ Γενικὴ συνέλευση. Σ' αὐτὴ ἀκούστηκε ἡ λογοδοσία τοῦ ἀντιπροσώπου στὴ 10η Γενικὴ συνέλευση τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ κατόπι ἀκολούθησε συζήτηση ἀπάνω στὰ θέματα ποὺ εἶχε ἡ ἡμερησία διάταξη.

Στὴ συνέλευση αὐτὴ διαπιστώθηκε ἄλλη μιὰ φορὰ ἡ τηλευτὴ ὁμοφωνία μέσα στὰ μέλη καὶ τῶν δύο φύλων γιὰ τὸν τίμιο ἀγῶνα ποὺ διεξάγει ἡ Ὁμοσπονδία γιὰ τὰ ζωτικὰ συμφέροντα

τοῦ λαϊκοῦ σχολείου καὶ φάνηκε μὲ τὸν πιὸ ἐμφαντικὸ τρόπο ἡ ἀδιάσειστη πίστη στὴν ὀργάνωση τοῦ κλάδου.

Στὸ τέλος ἔγινε ὁμόφωνα δεκτὸ ἀπὸ τὴ Συνέλευση τὸ ἀκόλουθο ψήφισμα:

1) Ἐγκρίνει τὴ στάση τοῦ ἀντιπροσώπου στὴ 10η Συνέλευση τῆς Ὁμοσπονδίας κ. Ἐπ. Παπαμιχαὴλ καὶ τὸν εὐχαριστεῖ γιὰ τὶς προσπάθειές του στὴν πρόοδο τοῦ κλάδου.

2) Συμφωνεῖ καὶ ἐπικροτεῖ τὶς ἀποφάσεις ποὺ πῆρε ἡ 10η Γενικὴ Συνέλευση τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἐκφράζει τὴν ἀμέριστη ἐμπιστοσύνη της στὸ Διοικ. Συμβούλιό της.

3) Ἀποδοκιμάζει τοὺς σχισματικοὺς συλλόγους καὶ τὴν ἵδρυση τῆς ἀντιδραστικῆς ὁμοσπονδίας, γιατὶ τέτοια κινήματα ἔχουν καταστρεπτικὴ ἐπίδραση στὴν πρόοδο τοῦ Λαϊκοῦ σχολείου.

4) Καυτηριάζει τὴ στάση τῶν τέως προέδρου καὶ ταμία τοῦ Συλλόγου κ.κ. Σταυροπούλου καὶ Καρόλη γιατί, λησμονώντας τὴν τιμητικὴ θέση ποὺ τοὺς ἔδωκε ὁ Σύλλογος, ἐπρόδωκαν τὸν τίμιον ἀγῶνα τοῦ κλάδου στὴν κρισιμώτερη στιγμὴ ὄχι μόνο μὲ τὴν προσχώρησή τους στὴν ἀντίδραση ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν πρωτοβουλία τους στὴν ἵδρυση ἀντισοσπουδιακοῦ συλλόγου.

καὶ 5) Διαμαρτύρεται ἐντόνως διὰ τὴν ἀπρεπῆ στάση πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ ἰδία πρὸς τοὺς πρόσφυγας συναδέλφους τοῦ κ. Ι. Ταγκοπούλου, βοηθοῦ τοῦ κ. Ἐπιτηρητοῦ τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Πειραιώς.

Ἐν Πειραιεῖ 22 Ἰανουαρίου 1928

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεὺς

Ἠλ. Παπαδημητρίου — *Ἠλ. Λαζάρου*

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

Πρακτικόν.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι διδάσκαλοι τοῦ τμήματος Μετσόβου (24ου τμήματος) ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πρώτης τοπικῆς συγκεντρώσεώς των στέλλουν τὸν συναδελφικὸν χαιρετισμόν των πρὸς τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων καὶ πρὸς πάντας τοὺς ὠργανωμένους συναδέλφους τῆς περιφερείας Ἰωαννίνων καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκούσαντες τῶν συναδέλφων κ.κ. Γ. Σταύρου καὶ Σπύρου Βελιβάση εἰσηγηθέντων, τοῦ μὲν πρώτου τὴν ἀνάγκην τῆς ὀργανώσεως τακτικῶν μηνιαίων συγκεντρώσεων ἁπάντων τῶν συναδέλφων τοῦ Τμήματος Μετσόβου καθ' ἃς νὰ συζητῶνται διάφορα ζητήματα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν ἐργασίαν τοῦ σχολείου καὶ τὸν ἐργάτην αὐτοῦ, τοῦ δὲ δευτέρου τὴν ἀνάγκην τῆς συσπειρώσεως πάντων τῶν συναδέλφων τοῦ τμήματος Μετσόβου γύρω ἀπὸ τὸν διδασκαλικὸν Σύλλογον Ἰωαννίνων καὶ τὴν Διδασκαλικὴν Ὁμοσπονδίαν.

Ἀποφασίζουσι

α') Μετὰ προθυμίας ἀποδέχονται τὴν πρότασιν περὶ ὀργανώσεις μηνιαίων συγκεντρώσεων, τὴν σπουδαιότητα καὶ σημασίαν τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζουσι.

β') Ἐγράφονται μέλη τοῦ περιφερειακοῦ Διδ. Συλλόγου Ἰωαννίνων καὶ τῆς Διδασκ. Ὁμοσπονδίας καὶ συνδρομηταὶ τοῦ Διδασκ. Βήματος.

γ') Διαδηλοῦσι τὴν ἀκράδαντον πίστιν των ἐπὶ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν δύναμιν τῆς Ὀργανώσεως, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῆς ὁποίας τάσσονται παρὰ τὸ πλευρόν της. καὶ

δ') Καλοῦσι τοὺς συναδέλφους, οἵτινες δια διαφόρους λόγους δὲν μετέχουσι τῆς ὀργανώσεως νὰ ἀναθεωρήσωσι τὴν στάσιν των καὶ νὰ ταχθῶσι καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ὀργανώσεως, ἀφοῦ οἱ σκοποί, τοὺς ὁποίους αὕτη ἐπιδιώκει, εἶναι νόμιμοι, ἠθικοὶ καὶ δίκαιοι, τ. ἔ. ἡ ἐξύψωσις τοῦ λαϊκοῦ σχολείου καὶ τοῦ ἐργάτου αὐτοῦ.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν πρακτικόν, ἀντίγραφα τοῦ ὁποίου ἐντέλλεται ὁ Τμηματάρχης νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Διδασκ. Συλλόγου Ἰωαννίνων καὶ τὴν Διοίκησιν τῆς Διδασκ. Ὁμοσπονδίας.

Ἐν Μετσόβῳ τῇ 11 Δεκεμβρίου 1927

Οἱ διδάσκαλοι τῆς περιφερείας Μετσόβου

Γ. Σταύρου, Σπ. Βελιβάσης, Λ. Δραγατίδης, Ἰω. Γεωργιάδης ἱερεύς, Νίκη Γιέτσου, Δήμητρα Λούντζη, Ἀγγελικὴ Ταλαμπάκου, Ἀθηνᾶ Μηλιώτη, Βασιλικὴ Τεμπέλη, Ἀθηνᾶ Ζαννιου.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Πρακτικὰ Α' Συνελεύσεως τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Φθιώτιδος ὁ «Διδάκος»

Ἐν Λαμίᾳ τῇ 3η Ἰανουαρίου 1928, συνελθόντες κατόπιν προσκλήσεως τῆς προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς δημοδιδασκάλων Φθιώτιδος, οἱ δημοδιδάσκαλοι τῆς περιφερείας προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προεδρείου τῆς Συνελεύσεως, τὸ ὁποῖον ἀπετελέσθη ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος ὁ κ. Ἀ. Παπαχρίστου, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Γ. Πολυμερόπουλος καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Π. Παπασταμάτης. Ἀκολούθως προέβησαν εἰς τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου θέματος ὁμιλεῖ ὁ κ. Γεώργιος Πολυμερόπουλος καὶ ἀναπτύσσει διὰ μακρῶν τοὺς λόγους τῆς ἀποχίσεως ἐκ τοῦ παλαιοῦ Συλλόγου Φθιώτιδος, ἐπιρρίψας τὴν εὐθύνην εἰς τὰς αὐταρχικὰς καὶ ἀντισοσπουδιακὰς ἐνεργείας τοῦ προέδρου τούτου κ. Λιανοῦ, ἐνεργοῦντος καθ' ὑπόδειξιν ἄλλων καὶ ἄνευ τῆς ἐντολῆς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου του. Ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος ὁμιλεῖ ὁ κ. Παρλαβάντζας ἐκθέσας τὴν καθόλου δρᾶσιν τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς. Κατόπιν ἄρχεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος ἤτοι ἐπὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ Καταστατικοῦ. Ἄρχεται ἡ κατ' ἄρθρον συζήτησις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ἀνωτέρω Συλλόγου, τὸ ὁποῖον ἐν ὁμοφωνίᾳ ψηφίζεται κατ' ἄρθρον καὶ εἰς τὸ σύνολον. Διακόπτεται ἡ Συνεδρίασις διὸ τὴν ἑπομένην καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἐκείνην πρωΐ τὴν τῆς ἑπομένης. Ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδριάσεως.

Ἄρχεται ἡ συζήτησις τοῦ 3ου θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἤτοι ἡ προσχώρησις τοῦ Συλλόγου μας εἰς τὴν Διδασκαλικὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ ἀποφασίζεται ἡ προσχώρησις τοῦ Συλλόγου μας εἰς αὐτὴν καὶ ἀναθέτει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως ὅπως ἀναγγείλῃ τηλεγραφικῶς τὴν προσχώρησιν μας εἰς τὴν ὁμοσπονδίαν. Ἐγκρίνεται κατόπιν ὁ Προϋπολογισμὸς Συζητεῖται τὸ πέμπτον θέμα ἤτοι τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα. Συμφωνοῦν μὲ τὰς ἀποφάσεις τῆς Θ' Γεν. Συνελεύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας.

Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἕκτου θέματος ἤτοι τῶν διαφόρων προτάσεων ἀποφασίζει ἡ Συνέλευσις νὰ ζητηθῇ ὁ βαθμὸς Γ'σμματέως Β' διὰ τοὺς Γ' τάξεως, εἰσηγητοῦ διὰ τοὺς ἄλλους καὶ διὰ τοὺς μετεκπαιδευθέντας ὁ βαθμὸς τοῦ Τμηματάρχου Β' καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τῆς Ὁμοσπονδίας μας μετὰ τῆς ὁμοσπονδίας τῆς Μέσης, ἀποφασίζεται ἡ συνεργασία μετ' αὐτῆς. Ἐπὶ τοῦ θέματος 9ου ἤτοι τῆς ἐκλογῆς ἀντιπροσώπου τοῦ Συλλόγου διὰ τὰς γεν. Συνελεύσεις τῆς Ὁμοσπονδίας, γενομένης μυστικῆς ψηφοφορίας, ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 46 καὶ ἐξελέγησαν ὁ κ. Παρλαβάντζας ὡς τακτικὸς ἀντιπρόσωπος μὲ ψήφους 34 καὶ ἀναπληρωματικὸς ὁ κ. Γ. Πολυμερόπουλος μὲ ψήφους 35.

Μετ' ὀλίγον ἐξελέγη τὸ διοικητικὸ συμβούλιο τοῦ συλλόγου. Γενομένης ψηφοφορίας ἐψήφισαν 46 καὶ ἐξελέγησαν παμψηφεὶ οἱ ἑξῆς: Γ. Πολυμερόπουλος, Χ. Παναγιωτόπουλος Π. Ζῶτος, Β. Παρλοβάντζας, Κ. Βούλγαρης, Ν. Παπανικολάου καὶ Ἑλένη Λαλαγιάνη καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη Β. Κολοφωτιᾶς, Σαρρῆς καὶ Ἄννα Χρήστου. Κατόπιν τούτου ἡ Συνέλευσις ἀναθέτει εἰς τὸ ἐκλεγὲν Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν μέριμναν πρὸς ἔγκρισιν τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου παρὰ τοῦ Πρωτοδικείου Λαμίας καὶ τὴν παραιτέρω ἐνέργειαν τῶν ὑποθέσεων τοῦ Συλλόγου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Γ. Πολυμερόπουλος, Ἀντιπρόεδρος Ἑλένη Λαλαγιάνη, Γραμματεὺς Χ. Παναγιωτόπουλος, Ταμίας Π. Ζῶτος.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΑΠΟΚΗΡΥΣΣΕΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΣΠΑΣΤΙΚΟΥΣ

Ὁ Σύλλογος Πατρῶν κατόπιν λεπτομερειακῆς καὶ μακρᾶς ἐξετάσεως τῶν ὀργανωτικῶν ζητημάτων δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς του Συνελεύσεως, ληφθείσης διὰ μεγάλης πλειοψηφίας ἀποδοκιμάζει τὸ ἀποσχιστικὸ κίνημα καὶ τὴ συμμετοχὴ εἰς αὐτὸ τοῦ ἀντιπροσώπου του εἰς τὴν 10 Γενικὴν Συνέλευσιν. Σχετικῶς ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ὁμοσπονδίαν τὸ ἀκόλουθο γράμμα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ ΑΘΗΝΑΣ

Ὁ Σύλλογος Πατρῶν, ἐν συνεδριάσει, δὲν ἐνέκρινε τὰς μετὰ τὴν 10ην Γεν. Συνέλευσιν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἄνευ ἐντολῆς του διασπαστικὰς ἐνεργείας τοῦ ἀντιπροσώπου του κ. Δ. Τζουρᾶ.

Ἐν Πάτραις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1928.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος, **Χ. Παπαβασιλείου**

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟ ΜΕ ΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐδημοσίευσε στὶς ἐφημερίδες τὸ ἀκόλουθο ἔγγραφο:

«Εἰς ὡρισμένας ἐφημερίδας τῆς 14ης τρέχοντος ἐδημοσιεύθη ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις τῆς ἐν Παρισίοις ἑδρευούσης «Διεθνοῦς τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἐκπαιδεύσεως.»

»Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Διεθνοῦς τῶν ἐργατῶν τῆς Παιδείας συνελθοῦσα ἐν Βρυξέλλαις τὴν 28, 29, καὶ 30 Δεκεμβρίου 1927 καὶ μελετήσασα τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Σώματος ἐν Ἑλλάδι: 1ον) Καταγγέλλει εἰς ὅλους τοὺς ἐργάτας τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὴν ἐργατικὴν τάξιν ὅλου τοῦ κόσμου τοὺς νέους ἐκπαιδευτικοὺς νόμους τοὺς ψηφισθέντας ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων, ποὺ θέτουν τὴν Ἐκπαίδευσιν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν στοιχείων τῶν πλέων ἀντιδραστικῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ καταργοῦν πᾶσαν ἐργασίαν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ μὲ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

»2ον) Τονίζει τὸν ἀπεχθῆ χαρακτῆρα τῶν ἐπιβολῶν τῶν φοιτητῶν ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον διὰ πολιτικὰς ἀποφάσεις καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ποὺ τοὺς ἀποβάλλει νὰ ὑποσχεθοῦν ἐκ τῶν προτέρων τὴν ὁριστικὴν ἀποχὴν των ἀπὸ τὰς δεῖνα ἢ δεῖνα φιλοσοφικὰς ἰδέας.

»4ον) Στιγματίζει τὰς ἀναριθμήτους διώξεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν διὰ πραγματικὸν ἢ ὑποθετικὸν ἔγκλημα γνώμης.

»4ον) Καταγγέλλει τὴν αὐθαιρεσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἐνοχοποίησεν ἀναιτίως τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Λειτουργῶν τῆς Ἐκπαιδεύσεως διὰ λογιστικὰς ἀταξίας, καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη περιωρίσθη νὰ ἐφαρμόζῃ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου, τὴν ἐξεδίωξε καὶ τὴν ἀντεκατέστησε δι' ἀντιδραστικῶν στοιχείων ποὺ δὲν εἶναι μάλιστα οὔτε μέλη τῆς Ὁμοσπονδίας ἀφοῦ προηγουμένως ἐσφράγισε τὰ γραφεῖα της, καθυστέρησε δὲ τὴν σύγκλησιν τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνεδρίου, ὅπερ ἔπρεπεν ἐν τούτοις κατὰ τὸν νόμον, νὰ συνέλθῃ ἀμέσως.

» 5ον) Προτρέπει τοὺς Ἕλληνας συναδέλφους νὰ ἐξακολουθήσουν ἄνευ ἀδυναμίας τὴν ἡρωϊκὴν των ἐναντίον τῆς διώξεως τῶν Ἑνώσεων ἀντίστασιν καὶ καλεῖ ὅλα τὰ μέλη τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ὡς ἐπίσης καὶ τὰ τῆς Πανελληνίου Ἐργατικῆς Συνομοσπονδίας νὰ ἑνωθοῦν μὲ τοὺς διδασκάλους, τοὺς διωκομένους, ἐπειδὴ ἐτόλμησαν νὰ ὑποστηρίξουν τὰ νόμιμα δίκαια τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Σώματος καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Λαοῦ.

» 6ον) Βεβαιοῖ τὴν ἀπόλυτον ἀλληλεγγύην τῶν 800,000 μελῶν τῆς Διεθνοῦς τῶν ἐργατῶν τῆς Παιδείας μετὰ τῶν Ἑλλήνων συναδέλφων των.

» Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀναλαμβάνον τὰ καθήκοντά του θὰ μεριμνήσῃ εὐρύτερον καὶ περὶ τῶν σημερινῶν κοινωνικῶν κατευθύνσεων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου, κρίνω ἀναγκαῖον ὅπως χαρακτηριστικὰ γεγονότα, ὡς τὸ ἀνωτέρω γεγονὸς τῆς ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ὀργανώσεων δημοσιεύσεως ἀνακοινώσεων διεθνῶν σωματείων, δυσφημουσῶν τὴν ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἀπασχολήσωσιν ὑμᾶς σοβαρῶς.

» Καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐσημειώθησαν τοιαῦτα κρούσματα στενῆς ἐπαφῆς τῶν διδασκαλικῶν ὁμοσπονδιῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ ἀνωτέρω μνημονευομένου κομμουνιστικοῦ σωματείου καὶ ἀγνοῶ διατί κἂν ἐπὶ τῶν κρουσμάτων τούτων σχόλιον, εἴτε τοῦ τύπου, εἴτε τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, διετυμπανίζετο ἀμέσως ὑπὸ μερικῶν ἐκπαιδευτικῶν κύκλων, ὡς ἀπόπειρα κατὰ τῶν σωματειακῶν ἐλευθεριῶν τοῦ κλάδου καὶ ὡς δυσφήμησις αὐτοῦ. Νῦν ὅμως διὰ τῆς ἄνω ἀναφερομένης ἀνακοινώσεως ἡ «Διεθνὴς τῶν Ἐργατῶν τῆς Παιδείας» καταγγέλλει εἰς τὸ Διεθνὲς κοινὸν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τῆς Ἑλλάδος καὶ γενι-

(συνέχεια στὴν 8ην σελίδα)

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΟΥ "ΔΙΔ. ΒΗΜΑΤΟΣ,,

J. ROUSSEAU

ΑΙΜΙΛΙΟΣ

από τό Γ' βιβλίο

(συνέχεια ἀπ' τό προηγούμενο)

Πόσες φορὲς δὲν ἀπατήθηκαν οἱ πατερες στὴ διάγνωση τῆς κλίσης τῶν παιδιῶν τους σὲ μιὰ τεχνη, νομίζοντας πώς ὁ ζῆλος, πού ἔδειχναν γιαὐτή ἦταν ἀληθινο ἔμφυτο ταλεντο.

Ὑπαρχει μεγάλη διαφορα μεταξὺ τοῦ νὰ εὐχαριστιεται, ἀρεσκεται κανεναν σὲ μια δουλεια καὶ τοῦ νὰ εἶναι ἱκανὸς, ἐπιδέξιος, καταλληλος γι' αὐτην. Χρειαζονται διορατικές, λεπτὲς παρατηρησεις γιὰ τὴ διαγνωση τῆς πραγματικῆς ἰδιοφυΐας τοῦ παιδιοῦ τῆς ἀληθινῆς δρεῆς του τῆς κλίσης του σὲ καπυιο ἐπαγγελμα. Γιατὶ ὑπαρχει ὁ κίνδυνος νὰ νομίσουμε πώς οἱ στιγμιαῖες καὶ παροδικὲς ὀρέξεις του γιὰ καποια δουλεια, εἶναι οἱ ἔμφυτες προδιαθέσεις του γι'αὐτή. Δὲ μπορεῦμε να κανουμε, σωστὴ διαγνωση τῆς ἰδιοφυΐας του ἂν στηριχτοῦμε μονο στις ἐπιθυμίες του, χωρις να μελετήσουμε τις ἔμφυτες προδιαθέσεις του. Θὰ ἐπιθυμοῦσα ἕνας βαθυστοχαστος ἄνθρωπος νὰ μᾶς ἔδινε τὴ διαγνωστικὴ τεχνη νὰ παρατηροῦμε σχετικὰ τὰ παιδια. Οἱ διαγνωστικες αὐτὲς συμβουλὲς του θὰ ἦσαν πολὺ σπουδαῖες γιὰ τοὺς πατέρες καὶ τοὺς δασκαλους, γιατὶ σήμερα συνιστοῦνε ἄστοχα τὶς τέχνες πού πρέπει νὰ ἀκολουθήσουνε τὰ παιδια, χωρις νὰ ξέρουνε, ἂν αὐτὲς ἀνταποκρινονται στὴν ἔμφυτη κλίση τους.

Μπορεῖ ὅμως ἐδῶ νὰ μᾶς κάνουνε τὴν παρατήρηση πώς δινουμε ὑπερβολικὴ σημασία σὴν ἐκλογὴ ἑνός ἐπαγγελματος, πῶς, ἀφοῦ προνοειται μόνο γιὰ μια χειρωνακτικὴ δουλεια, ἡ λεπτόλογη αὐτὴ ἐκλογὴ δὲν ἔχει τὴ θέση της σεον Αἰμίλιο, ἀφοῦ εἶναι σχεδὸν μισομαθημένος αὐτος μὲ τὶς συχνὲς ἀσκήσεις πού φροντίσαμε νὰ καμη ὥς τώρα. Τι θέτε να κάμη; Εἶναι ἕτοιμος γιὰ δλα: Ξέρει νὰ χειριξεται τὸν λίγο τὸν γκασμά. Ξέρει νὰ ἐξυπηρετηθῆ μὲ τον τορνο, τὸ σφυρί, τὴ μπλάνη, τὴ λίμα καὶ ξερει τὴ χρηση σχεδὸν δλων τῶν ἐργαλείων, δλων τῶν ἐπαγγελμάτων.

Δὲν τοῦ μένει πιὰ παρὰ ν' ἀποχτήση μιὰν ἐπιδεξιότητα μιὰ γρήγορη καὶ καλὴ χρήση μερικῶν ἐργαλειων ἀπ' αὐτὰ γιὰ νὰ φτάση στὴ γρηγοράδα, στὴν ἐπιδεξιότητα τοὺς μαστόρους, πού τὰ μεταχειριζονται. Καὶ μπορῶ νὰ ἰσχυριστῶ, πώς περνᾶ δλους αὐτοὺς γιατὶ ἔχει εὐκίνητο κορμί, εὐκίνητα τὰ μέλη τοῦ σώματός του γιὰ νὰ μπορῆ τὰ παίρνη χωρὶς κόπο καὶ δυσκολία δλα τὰ εἴδη τῶν στάσεων τοῦ σώματος καὶ νὰ παρατείνη χωρὶς μεγάλη προσπάθεια δλα τὰ εἴδη τῶν κινήσεων πού χρειάζονται γιὰ τὶς δουλειές, πού γίνονται μαὐτὰ τὰ ἐργαλεῖα. Ἀκόμα ἔχει ὄργανα ἀτσαλένια καὶ πολὺ γυμνασμένα. Κατέχει καλὰ τὸν μηχανισμὸ δλων τῶν τεχνῶν. Γιὰ νὰ μπορῆ νὰ ἐργαζεται σὰν ἀρχιτεχνίτης δὲν τοῦ λείπει πιὰ παρὰ νὰ ἀποχτήση δεξιότητα, ἕναν μηχανισμό. Μὰ αὐτὸς ὁ μηχανισμὸς ἀποχτιέται μὲ τὸν καιρό.

Καθοδηγήσετε τὸν ἄνθρωπο νὰ διαλέξη ἕνα ἐπάγγελμα, πού ἁρμόζει στὸ φῦλο του καὶ στοὺ, νέους ἕνα πού νὰ ταιριάζη στὴν ἡλικία του. Κάθε ἐπάγγελμα καθιστικὸ καὶ οἰκιακό, πού, φυσικά, ἀποχαυνώνει τὸ σῶμα, κάνοντάς το μαλθακὸ δὲν τοῦ ἀρέσει, οὔτε καὶ τοῦ ταιριάζει. Δὲ φαντάζομαι πώς ἕνα καλληκαράκι θὰ ἐπιθυμήση μόνο του, χωρὶς ὑπόδειξη, νὰ γίνη ράφτης;. Γιὰ ὁ ἐπάγγελμα αὐτὸ χρειάζεται ἄλλο ἄλλο. Ἡ ραφτικὴ εἶναι δουλειὰ πολὺ ταιριαχτη, πολὺ φυσικὴ στὸ γυναικεῖς φῦλο. Γι' αὐτὴ δὲν εἶναι γεννημένοι οἱ ἄντρες. (1) Δὲν εἶναι δυνατὸ τὰ ἴδια χέρια νὰ χειριστοῦνε καλὰ τὴ βελόνα καὶ τὸ ξίφος. Ἂν ἤμουνα μονάχης θὰ ἀπαγορευα αὐστηρὰ στοὺς ἄντρες νὰ ἐξασκοῦνε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ραφτη καὶ δλα δσα γίνονται μὲ τὴ βελονα. Μόνο στὶς γυναῖκες καὶ στοὺς κουτσοὺς θὰ ἐπέτρεπαν νὰ ἐξασκοῦνε τέτια ἐπαγγέλματα.

Βρίσκω πολὺ τρελλοὺς τοὺς Ἀνατολῖτες, ὅταν μεταχειρίζονται εὐνούχους, ἐπίτηδες εὐνουχισμένους, στὶς ὑπηρεσίες τους, ἢ ὅταν δέχονται νὰ ἀκρωτηριαστοῦν γιὰ νὰ ἀποχτήσουνε πρόσοντα καταλληλότητας γιὰ τὴ δουλεια πού τοὺς θένε οἱ ἀφέντες τους. Γιατὶ ποιὰ ὠφελεια μποροῦνε νὰ περιμενουμε ἀπ' ἀνθρώπους πού δὲν ἔχουνε ψυχὴ καὶ δὲν αἰσθάνονται τὸν προορισμο τους στὴ φύση, ἀπ' ἀνθρώπους τεμπέληδες, ἀνικανους γιὰ ὁποιαδήποτε δουλεια; Δὲν τοὺς φτάνει τὸ πλῆθος τῶν τεμπέληδων γιὰ τὴν ὑπηρεσία τους, ὅπως τοὺς δημιούργησε ἡ φύση, ἀφοῦ αὐτὴ τοὺς ἀκρωτηριασε πρὶν γεννηθοῦν, τοὺς ἔκοψε τὴν καρδια; Μὴν ἂν δὲν τοὺς ἀκρωτηριάσουνε, εὐνουχιζοντάς τους, δεν θὰ τοὺς προσφερνανε τὴν ἴδια δουλειά;

Κάτι ἄνθρωπος γεννημένος ἀπ' τὴ φύση ἀδύνατος, ντελικάτος, δειλὸς δὲν εἶναι κατωδικασμένος ἀπ' αὐτὴν τὴν ἴδια, στὴν καθιστικὴ ζωή, δεν εἶναι καμωμένος γιὰ νὰ ζῆ μὲ τὶς γυναῖκες καὶ μὲ τὶς ἀνασχολήσεις των; Εὐνούχους φυσικοὺς πού δὲν εἶναι ἀκρωτηριασμένοι ἀπ' τὴ φύση, ἔχουμε μπόλικοι στὴν κοινωνία. Δὲν εἶναι ἀνάγκη γιὰ νὰ ἔχουμε τέτοιους γιὰ τὶς δουλειές μας, νὰ διορθώσουμε τὴν πλάνη τῆς φύσης ἐκεμβαίνοντας χειρουργικά. Καὶ οἱ φυσικοὶ καὶ οἱ τεχνητοὶ εὐνοῦχοι δὲν εἶναι δυνατὸ να εἶναι ὠφέλιμοι στὸν ἑαυτό τους καὶ στὴν κοινωνία. Ἀτιμάζουνε τὸ φῦλο τους ἀναλαβαίνοντας νὰ κάνουνε ἐργασίες πού δὲν τοὺς ταιριαζει.

Στὸν Αἰμίλιό μου ἀπαγορεύω τὰ ἀνθυγιεινὰ ἐπαγγέλματα, μὰ ὄχι καὶ τὰ κουραστικά, οὔτε καὶ τὰ ἐπικίνδυνα. Τέτια ἐπαγγέλματα ἀσκοῦνε τὴ δύναμη καὶ τὸ θαρρος, εἶναι κατάλληλα στοὺ; ἄντρες μονο καὶ πολὺ ἀταιριαχτα καὶ ἀκατάλληλα γιὰ τὶς γυναῖκες. Δὲν εἶναι ντροπὴ καὶ ἀτιμία στοὺ; ἄντρες νὰ θένε νὰ κάνουνε γυναικεῖς ἐργασίες.;

Στὴν Ἰταλία δὲ βλέπει κανεὶς καμμιὰ γυναῖκα στὰ καταστήματα καὶ στὰ ἐργαστήρια καὶ δὲ μπορεῖ κανένας νὰ φανταστῆ πόσο παρεξηγιέται, ἂν μιὰ γυναῖκα τολμήση ν' ἀντικαταστήση τον ἄντρα της στὸ κατάστημα, πρᾶγμα πού δὲν κάνει αἴσθηση στὴ Γαλλία καὶ στὴν Ἀγγλία. Βλέποντας στὰ ἐμπορικὰ τῆς μόδας, ἄντρες νὰ πουλοῦν στὶς κυρίες, κορδέλλες, δαντέλλες, κεντήματα καὶ πολλὰ ἄλλα, ἔβρισκα πολὺ γελοῖο νὰ πουλιόνται αὐτὰ τὰ ντελιλάτα στολίδια ἀπὸ χέρια πολὺ χοντρά, πολὺ κατάλληλα γιὰ τὴν τέχνη τοῦ σιδηρᾶ, καμωμένα ἐπίτηδες γιὰ νὰ βαροῦν τὸν κοκκινισμένο σίδηρο μὲ βαριά. Αὐτὸ μοῦ κίνησε πολὺ τὴν περιέργειά μου καὶ σκέφτηκα: Στὴ χώρα αὐτὴ οἱ γυναῖκες θὰ ἔπρεπε γιὰ ἀντεκδίκηση νὰ ἀνοίξουνε ὁπλοποιεῖα. Γιατὶ ἔτσι τὸ κάθε φῦλο θὰ ἔφτειανε καὶ θὰ πουλοῦσε τὰ χρειαζούμενα πράματα τοῦ φύλου του. Ἡ γυναῖκα θὰ κατασκεύαζε τὰ ὅπλα τοῦ ἀντρός της κι' αὐτὸς τὰ στολίδια της.

(ἔχει συνέχεια)

1) Στὰ παλιὰ χρόνια δὲν ὑπῆρχαν ἄντρες ράφτες. Τὶς ἐνδυμασίες γενικὰ τῶν ἀντρῶν καὶ τῶν γυναικῶν τὰ ἔρραβαν οἱ γυναῖκες στὰ σπίτια τους.

LÉON TOLSTOÏ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΤΗΣ

ΓΙΑΣΝΑΪΑ-ΠΟΛΙΑΝΑΣ

ΤΟ ΝΟΕΒΡΗ ΚΑΙ ΔΕΚΕΒΡΗ ΤΟΥ 1862

(συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Κάποτε μ' ὅλο πού τὰ μαθήματα ἔχουν: μεγάλο ἐνδιαφέρο γι' αὐτά,— καὶ τέτια εἶναι πολλα, σὲ μερικὲς μέρες ἔφτα—ὅταν τὰ παιδιὰ εἶναι κουρασμενα, ἢ βρίσκονται στὶς παρομονὲς τῶν γιορτῶν, ὁπότε κατὰ τὴ συνηθεια κάνουνε λουτρὸ στὸ σπίτι τους, ἐξαφνα χωρὶς νὰ ποῦνε λέξη, ὕστερα ἀπὸ τὸ δεύτερο ἢ τρίτο ἀπογευματινὸ μάθημα, δυὸ ἢ τρία ἀγοραχια σηκωνονται βιασμένα παίρνουνε τοὺς σκούφους των καὶ ξεκινοῦν γιὰ νὰ φύγουνε. Τι κανετε;—«Ποῦ πᾶτε;»—«Πᾶμε στὰ σπίτια μας.» Καὶ τὰ μαθήματα; ἔχετε ὠδική!». Μὰ αὐτὰ δὲν ἀκοῦνε, ἐπιμένουνε πώς πρέπει νὰ πᾶνε στὰ σπίτι τους. Καπελλωνονται καὶ ξεκινοῦν. Μὰ ποῦ τὸ μυρίστηκαν οἱ ἄλλοι στὴν ταξη; Εἶναι ἕτοιμοι κι' αὐτοὶ νὰ τὸ σκάσουνε. Ὁ δάσκαλος τὸ μυρίζεται καὶ τοὺς ἐρωτᾶ μὲ ἀπορία γιατὶ φεύγουνε. Δὲ θέλει νὰ χασουνε τὸ μαθημα πού τὸ ἔχει προετοιμασει.—«Μείνετε.» τοὺς λέγει. Μὰ ἕνα ἄλλο μὲ προσωπο κατακόκκινο, μὲ μάτια ἀνήσυχα σηκώνεται νὰ φύγη. Ὁ δασκαλος τὸν προλαβαίνει, τοῦ κάνει παρατηρήσεις. Μὰ αὐτος ἀναποφάσιστος βαζει τον σκοῦφο του σὲ κεφάλι καὶ καρφωνεται στὴ θέση πού βρίσκεται.—«Οἱ συμμαθητές μου ἔχουνε φύγει. Βρίσκονται τώρα κοντὰ στὸ σιδηρόδικο! Θὰ φύγω κι' ἐγώ!»—«Φύγανε;»—«Ναί». Ὁ δάσκαλος τρέχει νὰ τοὺς ξαναφέρει. Μὰ αὐτοὶ τον ἀπουχαιρετοῦνε.—«Ὁρεβουάρ κ. Ἰβὰν Ἰβανιτς. Ὁ ἄλλος βρίσκει στὸ μετοξὺ καιρὸ καὶ τὸ σκάνει. Τὸν ἀκολουθοῦν ἕνα ἕνα μὲ τὸν ἴδιο τρόπο κι' ἔσει σιγὰ σιγὰ ἀδειαζει δλη ἡ ταξη.

Ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ πού πῆραν ἀπόφαση νὰ φύγουν στὸ σπίτι καὶ πῶς τὸ ἀποφάσισαν, ὁ θεὸς τό ξέρει. Αὐτόν, ποῦ πῆρε τὴν ἀρχικὴ ἀπόφαση δὲ θὰ τὸν βρῆτε ποτέ.

Δὲν εἴχανε συμφωνήσει οὔτε κι' εἴχανε συνωμοτήσει γιὰ νὰ φύγουνε, μα ἔτσι τοὺς κατεβηκε νὰ πᾶνε στὰ σπίτια τους. Τοὺς δυὸ πρώτους τοὺς ἀκολούθησε τρίτος κι' αὐτὸν οἱ ἄλλοι. Ὅλη ἡ ταξη καπελλώθηκε καὶ ξεκίνησε νὰ φύγη. Ἄλλοι κτυπώντας τὰ πόδια τους στὰ σκαλοπάτια τῆς σκάλας, ἄλλοι πηδώντας ρίχτηκαν στὸ παχὺ χιόνι τῆς αὐλῆς καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἕνας ἕνας ἀπὸ τὴ μικρὴ πορτίτσα τὸ ἔσκαναν γιὰ τὰ σπίτια τους.

Αὐτὸ γινόταν μιὰ ἢ δυὸ φορὲς τὴ βδομάδα. Στὸ δτι αὐτὸ ἦταν προσβλητικὸ καὶ δυσάρεστο στὸ δάσκαλο δλος ὁ κόσμος συμφωνεῖ.

Μὰ ποιὸς δὲ θὰ ὁμολογήση πώς δὲν πρέπει νὰ δώσουμε καὶ τόσο μεγάλη σημασία σαὐτὸ τὸ περιστατικὸ καὶ νὰ χαρακτηρίσουμε μὲ τὸν βαρύτερο χαρακτηρισμὸ τὰ παιδιὰ αὐτὰ μὴ λαβαίνοντας ὑπ' ὄψει μας τὸν ζῆλο τους τὸ ἐνδιαφέρο τους, πού ἔδειχναν πάντα στὰ μαθήματα πού βαστοῦσαν 6 καὶ μερικες φορὲς 7 ὧρες τὴ μέρα; Εἶναι σωστὸ κανεὶς νὰ σχηματίση σίγουρη κρίση πώς; ἡ ἐκπλίδευση τοῦ σχολειοῦ μας, μ' ὅλο πού ἔχει ἐλλείψεις, εἶναι βλαβερὴ καὶ δλότελα ὀλέθρια στηρίζοντας στὴν κρίση του αὐτὴ στὸ γεγονό; δει τέτια κρούσματα ἀνυποταξίας καὶ ἀνορεξίας ἐπαναλαβαίνονται συχνά;

Νομίζω πώς ἔτσι πρέπει νὰ τεθῆ τὸ ἐρώτημα; Ποιὸ εἶναι προτιμότερο; Νὰ μὴ συμβῆ σ' ὅλο τὸ χρονο ἔστω καὶ μιὰ φορὰ τέτιο γεγονό; ἢ νὰ ἐπαναλαβαίνεται στὰ μισὰ ἀπὸ τὰ μαθήματα; Θὰ ἦταν χωρὶς ἄλλο προτιμότερο τὸ δεύτερο. Ἐγὼ τοὐλάχιστο εἶμαι εὐχαριστημένος νὰ γίνεται τέτιο πρᾶμα πολλὲς φορὲς τὸ μῆνα στὸ σχολεῖο τῆς Γιασναΐα Πολιάνας, μὰ ὁλότελα φυσικὰ καὶ αὐθόρμητα καὶ ὄχι μὲ τὴ σύσταση τοῦ δασκαλου.

Χωρὶς ἄλλο ἡ διαβεβαίωση τοῦ δασκάλου στὰ παιδιά, πῶς μποροῦνε νὰ φεύγουνε ἀπ' τὸ σχολειὸ ὁποτε το θελήσουνε, θὰ εἶναι ὄχι μονο ἀνώφελη καὶ ἐπιζήμια στὴν ἀγωγὴ τῶν παιδιῶν μια θὰ ἔχη ὀλέθρια ἐπίδραση στὴ σχολικὴ ζωή των. Γιατὶ πρεπει νὰ ἔχουμε παντα στὸ νοῦ πώς ἡ ἐπίδραση τῶν δασκαλων στὰ παιδιὰ εἶναι πολὺ ἰσχυρὴ, πολὺ αποτελεσματική. Μιὰ τέτια διαβεβαίωση τοῦ δάσκαλου θὰ διασαλευε τὴ σχολικὴ πειθαρχία, θὰ ἔκανε ἀνυποταχτα τὰ παιδια, γιατὶ δὲ θ' ἀναγνωριζουνε πιὰ τὸ ὡρολόγιο πρόγραμμα, τοὺς σχολικοὺς κανονισμοὺς, δὲ θὰ λογαριαζουνε, δὲ θὰ στενοχωριόνται πιὰ ἀπ' τὶς ἐπιπλήξεις, τὶς παρατηρήσεις τῶν δασκαλων τους, θὰ κανουνε καταχρηση τῆς ἐλευθερίας πού τοὺς δοθηκε, ἐκλέγοντας μονοι τους τὸ εἶδος, τὸν τρόπο καὶ τον χρονο τῶν ἐνασχολήσεων τους. Δὲ θὰ μπορέσουμε πιὰ νὰ τοὺς ὑποταξουμε καὶ νὰ τοὺς μπλέξουμε στὰ δίχτυα τῶν κανονισμῶν μας.

Ἂν ἐξακολουθοῦνε νὰ ἔρχονται ταχτικὰ στὸ σχολεῖο μ' ὅλη τὴ σχολικὴ ἐλευθερία, πού τοὺς εἶναι δοσμένη, δὲν ἔχω τὴν ἰδέα πώς αὐτὸ εἶναι μιὰ χερωπιαστὴ ἀπόδειξη πώς; τὸ σχολειὸ τῆς Γιασναΐα—Πολιανας ξεχωρίζει, ἔχει κάποια ὑπεροχὴ ἀπ' τ' ἄλλα. Φρονῶ πώς; τὸ ἴδιο πρᾶμα θὰ μποροῦσε νὰ γίνεται σιὰ περισσότερα σχολειά. Γιατὶ ὁ πόθος καὶ ἡ ὄρεξη τῆς μάθησης (ἡ ὁρμὴ πρὸς τὸ εἰδεναι) εἶναι ἔμφυτη, ἰσχυρὴ, καὶ ἀπαιτεῖ ἔντονα τροφή. Γιὰ νὰ τὴν ἱκανοποιήσουνε,νὰ τὴν εὐχαριστήσουνε θὰ ἀναγκαστοῦνε νὰ ὑποταχτοῦνε σὲ πολλὲς συνθῆκες δύσκολες, πού δεσμεύουνε τὴν ἀτομικὴ τους ἐλευθερία, θὰ χαλινώσουνε τὶς συνήθειές τους, τὶς ἐπιθυμίες τους, ὑκομένοντας καρτερικὰ στὶς στερήσεις. Μιὰ τέτια ἀπόδραση τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὸ σχολειὸ ἔχει καὶ τὴν καλὴ της τὴν ἄποψη, εἶνε ὠφέλιμη καὶ χρήσιμη στὸ δάσκαλο ὡς μέσο γιὰ νὰ κάνη τὴ διάγνωση τῶν πιὸ σοβαρῶν σφαλμάτων καὶ κατωχρήσεων, πού ἀσυναίσθητα τὶς κάμει καὶ νὰ τὶς προλαβαίνη.

Τὰ βραδυνὰ μαθήματα εἶναι ἡ ὠδική, ἡ ἀνάγνωση, οἱ συνδιαλέξεις, τὰ πειράματα τῆς φυσικῆς πειραματικῆς καὶ ἡ ἀντιγραφή. Ἀπ' τὶς ἐνασχολήσεις αὐτὲς οἱ μαθητὲς προτιμοῦνε τὸ γράψιμο καὶ τὰ πειράματα. Στὸ γράψιμο τὰ μεγαλύτερα παιδιὰ κάθουνται ὁλόγυρα στὸ τραπέζι κυκλικά, ἔχοντας τὰ κεφάλια τους κοντὰ κοντά, τὶς γάμπες τους; ἀνοιχτές. Τὸ ἕνα ἀπ' αὐτὰ διαβάζει καὶ τ' ἄλλα ἐπαναλαβαίνουνε μὲ τὴ σειρὰ αὐτὸ πού διάβασε ὁ πρῶτος. Τὰ μικρὰ παίρνουν δυὸ δυὸ ἕνα βιβλίο κιὰν τὸ περιεχόμενο τοῦ μέρους πού θέλουνε νὰ διαβάσουνε εἶναι ἀκατάληπτο, δυσνόητο διαβάνουνε ὅπως διαβάζουμε πλησιάζουνε στὸ φῶς,ἀκουμποῦνε ἀναπαυτικὰ καὶ κάνουνε τάχα πώς; αἰσθάνονται καὶ χαρίστηση, ἡδονή. Μερικὰ προσπαθοῦνε νὰ ἑνώσουνε τὴν εὐχαρίστησή τους αὐτὴ μὲ μιὰν ἄλλην εὐχαρίστηση: Κάθουνται μπρὸς στὴν ἀναμμένη θερμάστρα, ζεσταίνονται καὶ διαβάζουνε.

(ἔχει συνέχεια)

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

(συνέχεια ἀπ' τὴν 6ην σελίδα)

κότερον αὐτὸ τοῦτο τὸ ἑλληνικὸν κράτος ὡς καταδυναστεύοντα τὸν ἐκπαιδευτικὸν κλάδον ὡς νομοθετοῦντα ὀπισθοδρομικῶς, ὡς ὑπαγαγόντα τὴν Παιδείαν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ἀντιδραστικῶν στοιχείων τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς διώκοντα τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐπιστημονικῆς συνειδήσεως, ὡς προβαίνοντα εἰς ἀναριθμήτους διώξεις ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν.

»Το ἔγγραφον τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀπὸ σειρὰν ἀνακριβῶν κατηγοριῶν. Οὐδὲν τῶν καταγγελλομένων εἶνε ἀληθές. Καὶ διὰ μὲν τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν ἡ συκοφαντία εἶνε καταφανής. Διὰ τὴν διεθνῆ ὅμως δημοσίαν γνώμην; Τίς θὰ διαφωτίσῃ ταύτην; Ἀνέμενον ἐπὶ ἡμέρας μίαν οἱανδήποτε διάψευσιν τῶν ἡμετέρων διδασκαλικῶν Ὁμοσπονδιῶν. Ἀλλ' ἐὰν τὰ συνήθη των δυσφημιστικὰ κατὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἀνακοινωθέντα ἀπετέλεσαν τὸ ὑλικὸν τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως, ἥτις μὲ τοσοῦν ἐλαφρὰν καρδίαν ἐξεκόξευσε κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους τοιαῦτα βάναυσα ψεύδη, πῶς παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων Ὁμοσπονδιῶν νὰ ἀναμείνωμεν τὴν ἄμυναν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ γοήτρου τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας;

»Ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν θέτω, κύριοι σύμβουλοι καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἐναπόκειται εἰς ὑμᾶς νὰ πληροφορηθῆτε καὶ κρίνετε:

α') Κατὰ πόσον αἱ Διδασκαλικαὶ Ὁμοσπονδίαι εὐρίσκονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ διεθνῶν ὀργανώσεων κομμουνιστικοῦ χαρακτῆρος.

β') Κατὰ πόσον τοιούτου εἴδους ἀνάρχειαι ἀποτελοῦσιν ὑπεράσπισιν τῶν ἰδιῶν καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου.

γ') Κατὰ πόσον τοιούτου εἴδους πληροφορίαι, συνεργασίαι καὶ ἀνακοινώσεις ἀνάγονται εἰς τὸ κατὰ τὸ ὑμέτερον Σύνταγμα δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι καὶ ἀναφέρεσθαι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ εἰσέρχονται π.χ. ἐν σταθερῷ καὶ ἀπροκαλύπτῳ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν ἀντιδραστικῶν ἐνεργειῶν, δι' ὧν ἐντὸς ὀλίγου, ἄνευ ὑγιοῦς καὶ μεμετρημένης ἀντιδράσεως τοῦ Κράτους, τὸ Κράτος τὸ ἑλληνικὸν θὰ κινδυνεύσῃ ν' ἀποβῇ ἔρμαιον ἀναρχικῶν ὀργανώσεων παντὸς μορφῆς.

δ') Κατὰ πόσον οἱ καθαρῶς ἐθνικοὶ σκοποὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους ἐπιτρέπεται νὰ συγχέωνται ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ὁμαδικῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου, μὲ τοὺς καθαρῶς διεθνιστικοὺς σκοποὺς κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων, οὐχὶ μόνον κατὰ κανόνα ἀντιτιθεμένων κατὰ πάσης αὐτοτελοῦς κρατικῆς ζωῆς τῶν λαῶν, ἀλλὰ καὶ ἀγωνιζομένων συνήθως διὰ τὴν ἔξου δετέρωσιν πάσης αὐτῶν ἰδιαιτέρας πρασκαθείας πρὸς δημιουργίαν ἰδίου ἐθνικοῦ πολιτισμοῦ.

»Πιστοποιῶ παρὰ ταῖς διδασκαλικαῖς Ὁμοσπονδίαις μίαν ἐπικίνδυνον σύγχυσιν μεταξὺ δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, μεταξὺ σωματειακῆς καὶ κρατικῆς πολιτικῆς ὁμοσπονδιακῆς καὶ ἱεραρχικῆς ἀπειθαρχίας μεταξὺ τέλος ἐλευθερίας, καὶ ἀναρχίας.

»Παρακαλῶ ὅπως ἐπιληφθῆτε τῆς ἐξετάσεως τοῦ σοβαρωτάτου τούτου φαινομένου καὶ ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν διοικητικῶν ὑποθέσεων τοῦ κλάδου ἔχητε πάντοτε ὑπ' ὄψει ὑμῶν τὸν κρημνόν, εἰς ὃν μοιραίως ὁδηγοῦσιν πάντοτε τοὺς λαοὺς τοιαῦτα ρεύματα ἀφιέμενα ἀχαλιναγώγητα ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας τοῦ Κράτους.

Ὁ Ὑπουργὸς
Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΛΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Στὸ ἔγγραφο αὐτὸ αἱ Ὁμοσπονδίαι ἀπάντησαν μὲ τὰ ἀκόλουθα ἀνακοινωθέντα:

«*Ἡ διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει οὔτε μὲ τὴν ἀναφερομένην διεθνῆ οὔτε μὲ ἄλλην τινά, ἀλλ' οὔτε καὶ μὲ ἐπὶ μέρους ἐκπαιδευτικὰς ὀργανώσεις οἱασδήποτε χώρας. Ἐπὶ τοιούτου ζητήματος σχέσεων τῶν Ἑλλήνων δημοδιδασκάλων μετὰ τῶν συναδέλφων των τοῦ ἐξωτερικοῦ, οὐδεμία ἐλήφθη ποτὲ ἀπόφασις ὑπὸ τῆς διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας μέχρι τοῦδε.*

Κατὰ συνέπειαν οὔτε ἡ διοίκησις αὐτῆς διατηρεῖ ἐπαφὴν τινὰ μετὰ διδασκαλικῶν ὀργανώσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ, οὐδὲ εἶναι ἀληθὲς τὸ ἀορίστως ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἔγγραφον ὅτι «ἐσημειώθησαν κρούσματα στενῆς ἐπαφῆς κατὰ τὸ παρελθόν».

Ἐὰν ἐκ τῶν κατὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν καὶ τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν λεχθέντων καὶ πραχθέντων κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ λήξαντος ἔτους ἔλαβεν ἀφορμὴν τὸ Συνέδριον τῶν Βρυξελλῶν — εἰς τὸ ὁποῖον σημειωτέον οὔτε ἔγγράφως, οὔτε δι' ἀντιπροσώπου μετέσχε ἡ παριστανομένη ὡς ἔχουσα διεθνεῖς σχέσεις διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία — νὰ κάμῃ τὴν κριτικήν του, οὐδεὶς ἄλλος λυπεῖται περισσότερον τῶν ὠργανωμένων διδασκάλων, διότι καὶ οὐδεὶς ἄλλος θὰ ἠθέλετο εἰλικρινέστερον αὐτῶν νὰ ἠκολουθεῖτο ἀλλοία τακτικὴ ἔναντι τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὀργανώσεων, ἐκείνης, ἥτις ἠκολουθήθη τελευταίως.

Ἡ διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία ἔχουσα, ὡς πιστεύει, σαφῆ ἀντίληψιν «δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, ἐλευθερίας καὶ ἀναρχίας», λυπεῖται διότι ἡ τελευταίως ἐγκαινιασθεῖσα μέθοδος ἀλληλογραφίας μεταξὺ τῶν ἀρχῶν διὰ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων, ἐνισχύουσα τὴν γνωστὴν ἐναντίον της συκοφαντικὴν ἐκστρατείαν, φέρει αὐτὴν εἰς τὴν ἀνάγκην κριτικῆς καὶ διαψεύσεως διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ καὶ εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ στοιχειωδεστέρου τῶν δικαιωμάτων, τοῦ δικαιώματος τῆς ἀμύνης».

(Ἐκ τῆς διδ. Ὁμοσπονδίας)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

«*Ἡ Ὁμοσπονδία τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως, δηλοῖ ὅτι εἰς οὐδεμίαν, οὐδεμιᾶς φύσεως ἐπαφὴν ἔχει ἔλθει μὲ τὴν «διεθνῆ ἐργατῶν παιδείας». Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τούτου ἔχει καθῆκον ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ἀλήθειαν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ φιμωθῇ ἡ κακόβουλος ὑπονόμευσις τῆς ὑπολήψεως ἑνὸς κλάδου, τοῦ ὁποίου τὸ κῦρος πρέπει νὰ μείνῃ ἀμείωτον χάριν τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ, τοῦ ὁποίου ἐτάχθη λειτουργός. Ἐὰν τὰ ἀνακοινωθέντα τῆς Ὁμοσπονδίας ἔδωκαν λαβὴν εἰς τὰς καταγγελίας τῆς «διεθνοῦς ἐργατῶν παιδείας», εἰς τοῦτο πταίει ἡ προκαλέσασα τὰς δικαίας αὐτὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου ἀρχή, ἥτις εἶναι καὶ ἡ μόνη ὑπεύθυνος διὰ τὴν τοιαύτην ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐμφάνισιν τῆς Ἑλλάδος. Κανεὶς δὲν θὰ εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ σιωπᾷ ὁ ἀδικούμενος, ἵνα μὴ δυσφημηθῇ ὁ ἀδικῶν».*

(Ἐκ τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν λειτουργῶν μέσης ἐκπαιδεύσεως).

ΟΙ ΝΕΟΙ ΝΟΜΟΙ

(συνέχεια ἀπὸ τὴν 4η σελίδα)

Κυριακῶν Γεωργικῶν Σχολείων, ἡ ἐπιμέλεια τῶν σχολικῶν κήπων, ἡ προμήθεια διδακτικῶν συλλόγων καὶ ὀργάνων, ὡς καὶ πᾶσα μέριμνα διὰ τὴν καλλιτέραν λειτουργίαν τῶν σχολείων τούτων.

Δι' ὁμοίων διαταγμάτων, δύνανται νὰ συνιστῶνται εἰδικὰ μεταδοτικὰ Κυριακὰ γεωργικὰ καὶ οἰκονομικὰ σχολεῖα, ἐφ' ὅσον Γεωργικὴ Ἐπιμελητήρια, Σωματεῖα ἢ Συνεταιρισμοὶ ἢ Σύνδεσμοι Κινοτήτων ἀναλαμβάνουν τὰς δαπάνας τῆς λειτουργίας τῶν σχολείων τούτων καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσληφθησομένου προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ὁριζόμενα προσόντα.

Ἄρθρ. 15.—Εἰς ἑκάστην στρατιωτικὴν μονάδα, παρὰ τῇ ὁποίᾳ ὑπηρετοῦν κληρωτοὶ στρατιῶται θὰ διδάσκωνται ὑποχρεωτικῶς στοιχειώδη γεωργικὰ μαθήματα ἐπὶ ἕξαμηνον καθ' ἑβδομάδα. Ἡ διδασκαλία θὰ γίνεται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας ἢ ὑπὸ ὑπ/τῶν ἐχόντων πτυχίον Γεωπονικῆς σχολῆς καὶ ἐκτελούντων τὴν στρατιωτικήν των θητείαν. Τὸ πρόγραμμα κανονίζεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Στρατιωτικῆς μονάδος μετὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου τῶν Γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν, τὰ δὲ διδακτέα μαθήματα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρ. 16.—Κατὰ τὴν α' πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὰ Γεωργικὰ φροντιστήρια καὶ δημοδιδασκάλων ἐχόντων ὑπηρεσίαν τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος ὁριζομένην ἡλικίαν, οὐχὶ ὅμως ὑπὲρ τὸ 50ὸν ἔτος.

Ἄρθρ. 17.—Διὰ διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων, κανονίζονται αἱ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου λεπτομέρειαι.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα συνερχομένην.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Παπαδοπούλου Λουΐζα, Νιάματα.—Συνδρομή σας ἐλήφθη. Ἀποδεῖξη ταχυδρομήταμε.

Σύλλογον Πόλου.—Οἱ μονταξίτες κατὰ τὸ ἄρθρο 7 § 5, τοῦ Ν. Δ. τῆς 6-8—923 μποροῦν νὰ συνταξιμοποιήσουν τὸ κατὰ τὴν φοίτησιν στὸ Διδασκαλεῖο χρόνον των μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν.

Σύλλογον Μιτυλήνης.—Ταχυδρομήσαμε ἀποδεῖξεις συνδρομῶν «Δ.Β.» τῶν **Εὐστράτ. Σάκκη** καὶ **Ἀγάθης Εὐγενίου.** Οἱ ἀταξίες στὴν ἀποστολὴ τῶν φύλλων διωρθώθηκαν. Γιὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ κ. Μαντῆ Εὐστρ. φροντίζουμε.

Σύλλογον Χανίων.—Αἴτησι **Πολυξένης Φουρνακάκη** ἀν καὶ βρίσκεται πρωτοκολλημένη μὲ ἀριθ. 45994 π.ε. στὸ ἀρχεῖο, ὡστόσο δὲ βρέθηκε στὸ ἐμήμε τῆς ἀδειοκτῆς. Μᾶς εἶπαν πῶς συμφωνοῦν μὲ τὴν ἀποψή της καὶ νὰ ὑποβάλῃ νέα αἴτηση γιὰ νὰ διατάξουνε τὸν κ. ἐπιθεωρητὴ σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμίαν της.

Σύλλογον Θεσσαλονίκης.—«Ἀναγέννησις» Γιὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ **Σαξώνη Δημ.** ἀστάλη διαταγὴ στὸν ἐπιθεωρητὴ νὰ τὴν πληρώσῃ.

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

Κ. Τσακμακίδην, Γαλατινή.—Ἔντυπα γιὰ καθυστερούμενες ἀποδοχές σας ἐπεστράφη στὸν Ἐπιθεωρητὴ σας μὲ ὑπ' ἀριθ. 36174 ἀπὸ 21-12 928 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου. γιὰ νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸ σημείωμα τοῦ ἐλεγκτῆ.

Παπαπαναγιώτου Γ. Κλημέντι.—Συνδρομή σας λήγει τὴν 1-2-928. Δὲ μπορεῖτε νὰ πάρετε ἐκπαιδευτικὴ ἄδεια, ἐκτὸς ἂν πάρετε πιστοποιητικὸ τοῦ δήμου σας ποὺ νὰ πιστοποιῇ πῶς εἴσθε κάτω τῶν 30 ἐτῶν συμπεριλαμβανομένου.

Δεον. Θ. Κούμανην, Ζάκυνθο.—Προαγωγὴ σας δημοσιεύτηκε στὸ ὑπ' ἀριθ. 231 φύλλο τεύχ. Γ. 20-12-927.

Σύλλογον Ἀργολίδος.—1) Δικαιοῦται τριμήνων ἀποδοχῶν ὁ πατέρας τῆς ἀποθανούσης δασκάλας ἐφ' ὅσον μπορεῖ νὰ πάρῃ γιὰ τὸν ἴδιο λόγο σύνταξη. Ἐπίσης δικαιοῦται καὶ 35ο/ο τοῦ ἐξόπλου βοηθήματος ἀπὸ τὸ ταμεῖο Προνοίας ἀνκάθενα πρὸ τῆς 1-1-928 καὶ 40ο/ο ἂν ὑπερα ἀπὸ τὴν 1-1-928. 2) Ὁ αὐξανόμενος εἰς τὸ διπλάσιο ἢ ἡμιόλιο χρόνος ὑπηρεσίας στὶς Ν. χῶρες, λογίζεται μόνο στὴ σύνταξη καὶ ὄχι στὴν προσαύξηση ὀφτε καὶ στὴν προαγωγή. 3) Ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν διάκριση βαθμοῦ πτυχίου προάγονται στὴν α'. κατηγορία μὲ 12)ετῆ εὐδόκιμη ὑπηρεσία.

Σύλλογον Χίου.—Γιὰ τὴν ἔκδοση καὶ ἀποστολὴ τοῦ ἐντάλματος Ν. Σγουρίδη φροντίζουμε. Πρότασι προαγωγῆς Χαχλᾶ Χρ. δὲν ἐκδικάσθηκε, οὔτε καὶ θὰ ἐκδικασθῇ πρὸ τῆς κατατομῆς ἐπὶ αἰτήσεων σεοὺς εἰσηγητές, ἐκπαιδευτικοὺς συμβούλους.

Ε. Ράϊκον, Καρατζόβα.—Παίρνει σύνταξη ὁλόκληρη ἀνάλογα μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ τελευταίου ἔτους. Μὲ δὲν παίρνει βαθμὸ ἀπ' τὸ Ταμεῖο Προνοίας. Τὸ παίρνει ὁλόκληρο. ἂν ἀποχωρήσῃ ὕστερα ἀπὸ τὴν 1ην Ἰουλίου 1929.

Σύλλογον Κεφαλληνίας.—1) Ἐκδόθηκε τὸ ὑπ' ἀριθ. 2181 ἀπὸ 10-12 927 ἔνταλμα μὲ δρχ. 294.05 γιὰ καθυστερούμενες ἀποδοχὲς τοῦ **Μαλφέτα Στεφ.** 2) Προαγωγὴ **Γιαννάτου Πόπης** δημοσιεύτηκε σὲ ὑπ' ἀριθ. 6 φύλλο τεύχ. Γ. τῆς Ἐφ. Κυβ.

Διονυσίου Παναγ. Νέα Ἀγχίαλος.—Δικαιοῦται νὰ ποσαχθῇ στὴν ε'. κατηγορία (γραμ. α'), ἂν ἔχῃ 12 ἢ 15 ἢ 20 χρόνια ὑπηρεσία καὶ εἶναι πτυχιοῦχος διδασκαλείου, ἀποφοίτησης πρὸ τοῦ 1914 μὲ βαθμὸ στὴν α' παρίκτωση ἄριστα στὴν β' λίαν καλῶς καὶ στὴν γ' καλῶς, ἂν ὄχι, ὕστερα ἀπὸ 20 χρόνια. Γιὰ νὰ μὴ φορολογηθοῦν οἱ σχολικὲς γιορτὲς μὲ τὸ φόρο τῶν δημοσίων θεαμάτων, χρειάζεται εἰδικὴ ἄδεια τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Κων. Χαντζάκον, Γοράνοι.—Πήραμε τὶς 100 δρχ. γιὰ συνδρομὲς τοῦ «Δ. Β.» καὶ ταχυδρομήσαμε τὶς ἀποδείξεις. Δὲν εἶναι συμφέρο σας νὰ φύγετε τώρα γιατὶ δὲ παίρνεται βαθμὸ. Τὸ δικαιοῦσθε κατὰ 50ο/ο ἂν φύγετε τὴν 1ην Ἰουλίου 1929.

Κων. Φραντζόλας, Ἀγριοδικιά.—Κενὲς θέσεις στὴν Κορινθία δὲν ὑπάρχουν. Μεταθέσεις ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ἔτους γίνονται γιὰ ἐξαιρετικοὺς οἰκογενειακοὺς καὶ ἐκπαιδευτικοὺς λόγους, βεβαιωμένους.

Θ. Δάνον, Νύμφαιο.—Τὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀναγνωρισμένα στὴ σύνταξη ἔτη ὑπηρεσίας σας προσμετροῦνται στὴν προαγωγή.

Σπύρον Ρουβάν.—Οἱ μεταπτυχιακοὶ σιὰ Γεωργικὰ φροντιστήρια δὲ δικαιοῦνται ἀδειοπρικῶν. Θὲ μισθοδοτεῖσθε ἀπὸ τὸ ταμεῖο, ὅπου καὶ τὸ Γεωργικὸ Φροντιστήριο.

Νικ. Ἀναγνωστάκην, Σταυροχώρι.—Δικαιοῦσθε νὰ ποσαχθῆτε στὴν ε'. κατηγορία (γραμ. α'.) ἐφ' ὅσον ἔχετε ἀπολυτήριο Γυμνασίου.

Ἀλέξ. Σκιαδόπουλον, Κέρκυραν.—Πράξη 69 ἐκκλησιαστ. Συμβουλίου ὅπου ἡ προαγωγή σας θὰ δημοσιευτῇ αὐτὲς τὶς μέρες.

Τύποις Κ. Παπαδογιάννη, Ψορδῶν 41.